

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

92

JOI
29 FEBRUARIE 1968
12 PAGINI
2 LEI

Start

DUMINICĂ – „CUPA ROMÂNIEI” DESCHIDE SEZONUL OFICIAL

În lupta pentru acest trofeu au mai rămas în cursă 32 de echipe, care se vor întîlni duminică pe 16 terenuri din țară.

Citiți în paginile 6 și 7 comentarii, date statistice, curiozități, alte amănunte în legătură cu „CUPA ROMÂNIEI” și cu „16”-imile actualei ediții.

Pe terenul Ghencea, al clubului Steaua, Voinea și Sătmăreanu, în timpul antrenamentului de marți
Foto : S. BRAȘOVEANU

În mai la București: **DINAMO—BOLOGNA**

Revanșa în toamnă la Bologna

Cu prilejul sărbătoririi a 20 de ani de la înființarea sa, clubul **Dinamo București** va organiza în mai în Capitală un joc amical în compania reputei formații italiene **Bologna**. Cum data de 8 mai propusă de bucureșteni n-a convenit clubului italian, s-a căzut de acord în principiu asupra zilei de 15 mai.

În cadrul tratativelor duse, clubul

Bologna a invitat pe **Dinamo București** să participe, alături de alte trei echipe (dintre care una străină), la „Cupa Dal'Ara”, care se va desfășura în toamnă la Bologna.

De asemenea, a fost invitată și echipa de tineret a clubului **Dinamo** la un turneu programat în septembrie (3—5—7) la Bologna și denumit „Cupa Antonio Bernabeu”.

Pagina 5

CU CE SE JOACĂ FOTBAL?

RAID—ANCHETĂ PE TEMA CALITĂȚII ȘI CANTITĂȚII ECHIPAMENTULUI SPORTIV

TG. JIU

Între secțiile de fotbal VICTORIA din Tg. Jiu, JIUL din Petroșeni și UNIVERSITATEA din Craiova s-au statornicit, în ultimii ani, relații de prietenie și colaborare sportivă, demne de admirat, deosebit de apreciate de mii de iubitori ai fotbalului din județele Dolj, Gorj și Hunedoara. De pildă, în repetate rânduri, cele trei formații amintite s-au întâlnit în meciuri amicale, la Craiova, Tg. Jiu sau Petroșeni. Mai mult, înaintea începerii actualului campionat, organele locale din Tg. Jiu și asociația sportivă Victoria au creat condiții optime de pregătire echipei craiovene care s-a antrenat la Tg. Jiu timp de două săptămâni.

Miile de simpatizanți ai sportului cu balonul rotund din orașul lui Brâncuși au răsplătit cu ropote de aplauze gestul formațiilor divizionare JIUL și UNIVERSITATEA de a se întâlni într-o partidă amicală, la Tg. Jiu. Apoi, fiecare a jucat, tot la Tg. Jiu cu echipa locală Victoria.

În plus, formația craioveană a susținut o partidă pe terenul din Valea Sadului.

Deplina sportivitate a caracterizat fiecare meci. Totodată, antrenorii, ca și jucătorii, au făcut utile schimburi de experiență. Că înțelegere! Și cîte altele echipe ar avea de învățat!

Voi mai aminti de promovarea în acest campionat la JIUL a lui Achim, Cănel (portar de rezervă) și Naidin, toți formați în echipa din Tg. Jiu de regretatul

Tudor Paraschiva, de evoluția — în campionatul trecut — a lui Gr. Vasilescu II la Universitatea Craiova.

Echipele amintite organizează împreună și anumite evenimente legate de activitatea lor internă. Astfel, Victoria Tg. Jiu și Jiul Petroșeni au organizat în vara anului trecut două meciuri de acest fel: primul în memoria lui T. Paraschiva, care a fost legat trup și suflet de performanțele și realizările pe tărîm fotbalistic ale celor două orașe, iar al doilea — cu prilejul retragerii din activitate a celui mai în vîrstă arbitru de fotbal din Tg. Jiu, Gheorghe Bădan.

Cea mai recentă și concludentă colaborare o constituie delegarea la meciurile amicale a unor brigăzi alcătuite din arbitri tineri din orașele amintite. Astfel, un meci disputat la Petroșeni între Jiul și Victoria, a fost condus la centru de M. Băloi din Tg. Jiu în prima repriză, și de un tânăr arbitru petroșenean în cea de a doua.

În perspectivă este organizarea unei competiții denumită „Cupa memorială Tudor Paraschiva”, în luna mai, cîteva meciuri între selecțiile de copii, juniori și veterani ale celor trei formații etc.

Meritul climatului creat în acest desigur, secțiile de fotbal și antrenorii lor, dar în același timp și consiliile pentru educație fizică și sport respective care veghează la statornicia acestor relații tovarășești, sincere.

B. MANOLE
correspondent

MĂRDĂRESCU I —
PE CURÎND ȘI
MĂRDĂRESCU II

Din lotul cu care „Farul” a început pregătirile, în această perioadă face parte și Mircea Gil Mărdărescu, care n-are încă 16 ani (abia în luna aprilie îi va împlini). S-ar putea spune că numai calitatea sa de fiu al antrenorului echipei l-a propulsat în lot. Lucrurile nu stau, însă, chiar așa. Și, ca s-o demonstrăm, vom începe cu o amintire.

Vara trecută, spre sfîrșitul ei — cînd apa mării nu era chiar atît de caldă —, cîteva puști încinse de o mișcă pe plaja cu nisip din Mamaiei. M-am prins și eu în horă cu ei, făcînd eforturi să mă țin în ritmul drăcesc impus de zburdalnicii care-mi puteau fi copii. Fierbințea jocului și — de ce nu — și oboseala m-au determinat să fac o scurtă imersiune în valurile ademenitoare ale mării. După mine, tuști! și ceilalți 11 mini-fotbaliști. Ne-am răcorit, repede, cu toții, ieșind puțin cam zgribuliți, din valuri. Unul singur întîrzie să-și facă apariția. L-am zărit departe, în larg, înnotînd cu o vigoare sportivă... Era jucătorul care și în timpul miuței mă urmărea și mă depășise frecvent cu fantezie, mereu altele.

„Așa e cam rece. Nu sta chiar atît de mult”, i-am atras, părintește, atenția.

„Nu-l nimic, nene. Am condiție fizică!”, mi-a răspuns puștul cu o siguranță, care, totuși, n-avea nimic sfidător.

Atunci am aflat că micul fotbalist și înnotător era Mircea Gil Mărdărescu.

Și, într-adevăr, avea condiție fizică. O dovedise la 12 ani, cînd fusese campion școlar la atletism. Apoi, tot timpul liber, Mircea îl petrecea pe „Maracana Piteștilor”, bătînd mingea alături de Dobrin I și Dobrin II. Cu mingea se familiarizase încă de la vîrsta de 3 ani... A devenit vîrf de atac al piticilor piteșteni, pentru a ajunge, apoi, la juniorii constănțeni, îndată ce tatăl său, V. Mărdărescu a ajuns antrenorul „Farul”.

La 16 ani neîmpliniți, juniorul Mircea, foarte bine și armonios dezvoltat (1,76 m înălțime), a fost promovat în lotul echipei de seniori. Sub privirile grijulii, dar și exigente ale tatălui său, Mircea Mărdărescu își va cuceri un loc în echipa „Farul” și — cine știe — poate și în națională...

S. B.

ÎȘI SPUN PĂREREA

„Consider că trebuie revăzută sancțiunea eliminării din joc a fotbalistului care ÎN MOD VADIT acționează nu cu intenția de a juca mingea, ci CU INTENȚIA de a lovi adversarul și a-l împiedica astfel să continue jocul de balonului”. (NICOLAE DULAMA, str. Mărușii nr. 22, Caracal).

„Aceeasi persoană, liniștită și atentă cu cel din jur, aflat pe scaunul tapitat al unei loji, devine cu totul altfel pe bancheta de beton din tribuna stadionului, la un meci de fotbal. Metamorfază și dedublare! Dintr-un om pașnic, care a luat masa liniștit în mijlocul familiei, se transformă în decurs de o oră în spectator entuziast, uneori turbulent și războinic, judecător intransigent. Și cîteodată nu se dă în lături de a interveni în mod direct în „a face pe loc dreptate”. De aici și pînă la a deveni un adevărat delirant e foarte puțin. Care este motivul acestei stări de lucruri? Consider că principala cauză a formării tipurilor de spectatori „bolnavi” este în primul rînd necunoașterea regulamentului de joc. În al doilea rînd, fanatismul cu care aceștia își susțin echipa favorită. În acest din urmă caz, chiar dacă spectatorii cunosc regulamentul (de la satisfacător pînă la foarte bine), ei consideră că acesta nu se aplică echipei pe care o susțin, ci numai celei adverse. Firește, cred că față de această treabă luată măsuri, trebuie aplicată legea”. (AUREL FODOREAN, str. Constructorilor, bloc A-1, Turda).

„Cred că în clasificarea antrenorilor ar trebui să se țină seama și de numărul de cadre date fotbalului nostru, de calitatea acestora. Analizînd acest lucru vom găsi că, unii antrenori de categoria I nu au nici un rezultat în această direcție. Din contră, instructorii voluntari sau antrenorii mărunti au dat mișcării noastre fotbalistice elemente de valoare”. (ING. SABIN OLARU, str. N. Titulescu nr. 19, Orăștie).

RIU, str. N. Titulescu nr. 19, Orăștie).

„Pregătirea mijlocașului modern se face de la o vîrstă fragedă, fapt care ne conduce la un impediment: selecția. Aceasta, avînd în vedere că nu întodeauna perspectivele dezvoltării fizice a micului fotbalist devin, cu anii, realitate. Deoarece creșterea unor mijlocași de valoare este atît de necesară fotbalului nostru, propun o anchetă privind modul cum se poate depista jucătorul propus pentru postul de mijlocaș, înalt și robust, sau cum se poate dirija creșterea acestora”. (O. LATINU, str. Denta nr. 4, Rucurești).

„Se impune evitarea greșelii care s-a sîrscut mult timp în pregătirea reprezentativei noastre, prin programarea de meciuri de verificare în compania unor echipe care, de cele mai multe ori, aplicau o tactică de joc diferită de aceea a echipelor cu care urma să ne întîlnim în meciurile oficiale”. (ALEXANDRU LINCUL, București).

„Sînt complet de acord cu cele 16 echipe propuse să joace în toamnă în Divizia A, dar sînt în total de acord cu creșterea numărului de echipe la B și C. În felul acesta calitatea trece pe planul secund în aceste divizi. Normal ar fi să avem o singură serie de „B” și maximum 4 de „C”. (C. DUMITRACHE, bd. Metalurgiei nr. 3, București).

„Astăzi fotbalul nu se mai joacă în ritm de vals (s-a mai scris lucrul acesta), ci este cel mai îndrăcit twist. Rezistă acela care primește mai repede ritmul și reușește să-l mărească tot mai mult. Astăzi o echipă are nevoie de un jucător care s-o dirijeze, să țină hăturile, de doi specialiști în loviturile cu capul, un portar bun și, în rest, șapte alergători: 7 sprinteri și, în același timp, fondisti”. (DORU PURCIL, str. Lacului nr. 2-B, Arad).

„Ce-ar fi dacă am găsi la chioșcuri și la toate unitățile care deservesc populația cu vederi, cărți poștale etc., și fotografii cu echipele noastre din divizia A sau cu jucătorii frunzași și cu antrenorii lor?” (MARIANA GHITA, str. Tarcăului 39, Ploiești).

„Nu înțeleg de ce toate meciurile echipei naționale „A” trebuie să aibă loc în București. Care nu s-ar putea disputa și în provincie? Avem stadioane dintre cele mai bune și la Timișoara, Craiova, Iași, Constanța, Cluj”. (MIHAI TEIGHIU, com. Rușchița).

„Pe lingă acordarea titlului de cel mai bun arbitru al anului pe întreaga țară, să se acorde același titlu și pe fiecare județ în parte. Ar constitui un mare mijloc de emulație în rîndul cavalerilor fluierului”. (ING. RADU LEONACHESCU, București).

„Este timpul ca DE LA PRIMA ABATERE să se aplice sancțiuni, cu scopul de a-l îndrepta. Răul trebuie curmat din rădăcină”. (LIVIU A. TINTARIU, str. Batania nr. 72, Timișoara). De aceeași părere se arată și cititorul nostru GH. CAPRARU din Craiova, str. Teilor nr. 29.

„Ar fi bine să se reintroducă recuzarea arbitrilor de către echipe. În felul acesta s-ar evita delegarea conducătorilor de joc acolo unde vor fi primii cu fluierături. În felul acesta nu ar avea de cîștigat decît buna desfășurare a partidelor”. (ANDREI MALAS, str. Muzeelor nr. 2, Constanța).

„Pentru creșterea calității fotbalului nostru și obținerea unor rezultate bune, propun luarea următoarelor măsuri: 1. Aducerea unor antrenori străini, bine pregătiți; 2. Predarea fotbalului ca obiect de curs în toate școlile, începînd cu școala generală; 3. Premierea jucătorilor în raport cu efortul depus și rezultatele obținute; 4. Aplicarea unor sancțiuni drastice fotbalistilor care au o atitudine necuviincioasă pe terenurile de joc, iar cei ce joacă brutal și-și accidentează adversarul, să suporte cheltuielile pentru vindecarea acestuia; 5. Aplicarea și de sancțiuni financiare echipelor în cazul în care pe un stadion s-ar isca scandaluri; 6. Să fie premiați antrenorii care au ridicat jucătorii din orașul respectiv și nu au căutat să în alții gata formați; 7. Este necesară o verificare a cunoștințelor tuturor antrenorilor calificați, așa cum se procedează în învățămînt; 8. Jucătorii care trebuie să-și satisfacă în orașul în care au jucat pînă atunci”. (C. MĂZAREANU, str. A. Ipătescu, blocul F, Suceava).

TG. MUREȘ

CADRE NOI

Sub patronajul Asociației sportive Comerțul din Tg. Mureș, funcționează un centru de inițiere pentru copii. Aici își desfășoară activitatea 36 de viitori fotbaliști, actualmente între 10 și 16 ani, sub îndrumarea antrenorilor Eugen Turoș și Ladislav Peterfi.

Copiii sînt împărțiți în două grupe de vîrstă. Cu grupa celor mici, cea a începătorilor, se ocupă L. Peterfi, iar cei mari sînt antrenati de E. Turoș. Acum, în perioada iernii, în mod regulat se desfășoară cîte două antrenamente pe săptămînă în sală. Ei vor ieși afară numai în luna martie.

Atenția celor doi antrenori s-a îndreptat, mai întîi de toate, spre dezvoltarea calităților fizice, dar și spre perfecționarea îndemînării prin exerciții individuale, în doi sau colective, cu și fără mingea. Cei 36 de copii care în prezent au ajuns la un nivel de pregătire destul de dezvoltat, au fost selecționați dintr-un număr de 170 care, la începutul activității, își manifestaseră dorința de a învăța fotbal. Trebuie amintită disciplina exemplară care domnește în rîndul acestor viitori fotbaliști ai orașului nostru, ca și regularitatea cu care se prezintă la antrenamente.

Printre cei mai harnici se numără Aurel Lucaci, Ștefan Peterfi, Alexandru Cioloboc, Ioan Crăciun, Zoltan Naghi, Francisc Laszlo, Gabriel Huza și Vasile Gafița.

În fotografie, cîteva dintre membrii centrului de antrenament de la A. S. Comerțul Tg. Mureș, după un antrenament la sală. În stînga, L. Peterfi, antrenorul grupei celor mici.

Text: IOAN PĂNUS, correspondent
Foto: ANTON HARKO

BRAȘOV

UN SFERT DE SECOL
PE STADION

nici o clipă el nu se gîndește să schimbe aerul stadionului cu ecranul televizorului. Fiecare antrenor îi cere, din cînd în cînd, un sfat, o idee sau o părere. Ochiul format al bătrînului nu se înșală niciodată.

Antrenorul Grosaru de la Metrom, spunea: „Cînd nea Furdul a fost o dată bolnav și n-a putut fi alături de echipă, i-am simțit lipsa din plin. De multe ori mîna sa formată de maseur și de tîmăduitor, ne-a pus, într-o perioadă foarte scurtă de timp, mulți jucători pe picioare”.

Îi urăm lui nea Furdul ca sănătatea să-i permită și de acum înainte să fie nelipsit din mijlocul jucătorilor

Cine nu-l cunaste, la Brașov, pe nea ION FURDUL, omul cu trusa medicală? Felcer la dispensarul pentru sportivi Steagul roșu — Metrom, îl găsești cînd în Bartolomeu, la stadionul Tinerețului, cînd pe „Tractorul”, cînd pe „Metrom”. Peste tot unde se joacă fotbal, indiferent că e meci de Divizia A sau de copii, nea Ion este acolo, fiind gata să acorde oricînd asistență medicală jucătorilor.

S-au scurs 25 de ani, un sfert de secol, timp în care tîmplele lui nea Ion au în-căruntit de cînd se află în preajma fotbaliștilor, dar

SÎNT SUFICIENTE DOUĂ TERENURI?

Zilele trecute, treburile m-au purtat prin Hunedoara. Sînd de vorbă cu unii cu-noscuți din acest oraș, care se plîngeau de lipsa terenurilor de fotbal, mi-am dat seama că au înțrîntul dreptate: în această localitate, care numără acum peste 60.000 de locuitori, NU EXISTĂ DECIT DOUĂ TERENURI DE FOTBAL!

Desigur, aceste două terenuri sînt cu totul insuficiente pentru desfășurarea activității fotbalistice în noul municipiu. Notași: este vorba de organizarea antrenamentelor

numeroaselor echipe de fotbal din Hunedoara, de asl-

gurarea desfășurării în bune condițiuni a meciurilor din diferitele campionate aflate —

deocamdată — în pauză (Divizia B, interjudețene, orășenești, campionatele pe asociație etc.), ca și a numeroaselor partide amicale.

Din această cauză nu exagerăm de loc cînd afirmăm că, deseori, cei mai tineri fotbaliști, speranțele de mine ale Hunedoarei, nu au, pur și simplu, unde se antrena și juca.

Credem că ar fi cazul ca forurile competente să ia în discuție această problemă.

NICU SBUCHEA
correspondent

DIN NOU

DESPRE TURNEUL

DIN BRAZILIA

PĂREREA DIRECTORULUI TEHNIC

AL F. R. F., ANGELO NICULESCU...

In urma turneului întreprins de selecționata divizionară în Africa și Brazilia, am desprins o serie de observații din care prezint, mai jos, o parte, socotite a fi mai importante pentru iubitorii fotbalului.

Durata turneului s-a dovedit a fi prea mare: 64 de zile. Eșalonarea meciurilor a fost inegală. La început, la intervale mari de timp iar la sfârșit la intervale minime. Condițiile de transport ca și cele de cazare și alimentație n-au oferit nici un prilej de reproș. În privința celor financiare, le socotim bune. Pentru prima oară s-a organizat un turneu care n-a costat absolut nimic federația noastră și s-a soldat cu totalizarea unei sume în valută utilă pentru organizarea unor acțiuni viitoare ale fotbalului nostru. Din punct de vedere fotbalistic, ținând seama că toate jocurile s-au desfășurat în deplasare, s-a făcut un util schimb de experiență cu echipe din țara cu fotbalul cel mai apreciat din lume. S-au verificat și s-au rodat cîteva jucători tineri pe care se poate conta în viitoarele meciuri internaționale: Grozea, Oblemenco, Dincuță, Dumitriu III, Kalló, Deleanu, Măndoiu. Jucătorii au putut acumula un valoros bagaj de cunoștințe din contactul cu fotbalul brazilian. Iar subliniat și de ei, la terminarea turneului. Cînd toți componenții echipei aliniate s-au mobilizat, cînd apărarea a reușit imbinarea marcajului la interceptie cu marcajul la

om iar în atac s-a obținut participarea unui număr sporit de jucători, nivelul comportării generale a crescut simțitor. Notez, ca o deficiență determinantă în primirea a 23 de goluri, forma slabă a ambilor portari. Un element demn de semnalat este acela privind jocul extremelor care, mergînd pe linia unui joc colectiv de urmărire și susținere a acțiunilor de pe partea opusă, au reușit să înscrie goluri de pe extrema opusă celei unde acționează de regulă. (cazul lui Pircălab și Kalló).

Media generală a notelor obținute de jucători, din partea antrenorilor și timpul efectiv de joc sînt următoarele: Adamache 6 (a jucat 385 minute), Coman 6,30 (785 min.), Ivănescu 7,27 (975 min.), Barbu 7,27 (920 min.), D. Coe 7,30 (950 min.), Deleanu 6,90 (755 min.), Măndoiu 7,40 (540 min.), Mocanu 7 (430 min.), Ghergheli 7,50 (765 min.), Dumitriu III 6,67 (785 min.), Dincuță 7,12 (585 min.), Pircălab 7,55 (790 min.), Lucescu 6,33 (450 min.), Sasu 6,83 (785 min.), Grozea 7 (700 min.), Ionescu 6,22 (610 min.), Oblemenco 6,78 (588 min.), Kalló 6,66 (695 min.).

Ce am reținut de la echipele și jucătorii brazilieni?

— se utilizează sistemul 1-4-2-4, aplicat cu o mare elasticitate. Jucătorii sînt capabili să facă față cu succes

atît sarcinilor de aprare cît și celor de atac.

— în majoritatea timpului de joc este utilizat marcajul la interceptie.

— driblingul se execută la un nivel de mare măiestrie, derutant, urmat de o deplasare rapidă spre poarta adversă.

— controlul mingii din mișcare și schimbarea ritmului în conducerea balonului nu reprezintă secrete pentru jucătorii brazilieni.

— înaintașii centrali alcătuiesc cu adevărat un cuplu, cu o mare zonă de activitate, mereu susținîndu-se, urmărind neîncetat finalizare.

— jocul cu capul este o veritabilă armă a eficacității.

— executarea paselor urmate de demararea în adîncime, este o lege.

— este preferat jocul pe centru în atac, acțiunile pe extreme fiind mai puțin numeroase.

— toți jucătorii se dăruiesc cu adevărat întrecerii, nepermițîndu-și nici un moment de răgaz, de abandonare a efortului.

— apărătorii mi s-au părut sub nivelul atacanților.

Fotbalul brazilian beneficiază de un imens rezervor de cadre. Toată lumea iubește acest sport și îl practică cu sutele de mii. Diferențele de valoare între echipe de categorii diferite este aproape de nesensizat.

Despre arbitraje: ele se deosebesc destul de mult de cele de pe continentul nostru. Se interpretează diferit legea avantajului, aruncarea de la tușă, jocul periculos, intenția de a se juca sau nu mingea. Nu se îngăduie nici cea mai mică abatere de la regulament și, în cazurile grave, eliminarea este dictată fără reținere. La fiecare meci, trei reprezentanți ai colegiului de arbitri supraveghează îndeplinirea formelor de joc, urmînd des-fășurarea partidei și nu permit antrenorilor să comunice cu jucătorii lor decît la pauză, în cabină. Menționez că în Brazilia nu se aplică încă noile instrucțiuni F.I.F.A. cu privire la jocul portarului.

Înceind puținele considerații, citeva aspecte despre întreaga atitudine a jucătorilor în acest turneu. Disciplina a fost în general bună, dar modul cum înțeleg cei mai mulți dintre jucători să-și petreacă orele de după meci lasă cel mai mult de dorit. Nu se în-

felege necesitatea odihnei, există acest dăunător obicei al rămîinerii pînă noaptea tîrziu în restaurante, considerîndu-se că — odată meciul terminat — regulile vieții sportive cad. De pildă, jucătorii Adamache și Coman au întîrziat după unul din meciuri pînă mult după miezul nopții. Mai trebuie vorbit și de folosirea în mod nerațional a alcoolului, greu de stăvilit la unii dintre fotbalistii noștri, un mare impediment în progresarea lor. Toate acestea au determinat un control și mai drastic decît ne-am propus, ca singurul mijloc de a asigura total disciplina în orele de după meciuri. În rest, subliniez comportarea de ansamblu a fost bună, mai ales din partea jucătorilor tineri: Dincuță, Oblemenco, Grozea, Ivănescu, Dumitriu III, Kalló, Deleanu.

Prelutîndi unde am jucat, am fost înconjurați cu toată prietenia și atenția de gazdele noastre. Reprezentantii federațiilor de fotbal ale statelor respective, ai cluburilor din orașele unde evoluam, s-au aflat în permanență cu noi. În multe dintre orașele vizitate am reușit să facem utile cunoștințe.

După părerea noastră, turneul afro-brazilian a fost o acțiune fructuoasă din multe puncte de vedere, începînd cu acela al îmbogățirii bagajului cunoștințelor tehnice și terminînd cu acela al beneficiilor materiale.

Sper ca învîmăntele și observațiile conducerii lotului — pe care le vom prezenta pe larg colegiului de antrenori — ca și lucrurile de ordinul practicii fotbalistice (și mă refer în primul rînd la o serie de elemente de tehnică, la ritmul și neîncetata mișcare în teren) asimilate de jucători și utilizate în partidele din campionat, să reprezinte primele foloase ale turneului nostru în Brazilia unde valoarea fotbalului, marea masă de jucători activi, interesul spectatorilor pentru orice meci constituie un cadru ideal pentru progresul neînterupt al celei mai populare discipline sportive de pe glob.

După cele ce am văzut în țara lui Pele orice urmă de indoială pe care aș fi avut-o asupra valabilității victoriei reprezentativei sale la CM 1958 și 1962 a dispărut. Și-a făcut în schimb loc întrebarea: cum de a fost posibil ca Brazilia să prezinte o echipă sub așteptări în Anglia? Dar din ce am simțit în tot timpul sederii noastre, ne-am dat seama că ea pregătește cu o dirigență și o ambiție rar întîlnite marea revanșă din 1970.

...ȘI PĂREREA NOASTRĂ

De fapt, ne-am spus părerea despre acest turneu încă înaintea plecării fotbalistilor în Brazilia și i-am acordat, cu toate defectele evidente încă de atunci, circumstanțe atenuante. DACĂ ROADELE RĂTIUNII FINANCIARE A TURNEULUI, BENEFICIUL ÎN VALUTĂ, VOR FI FOLOSITE PENTRU A REALIZA INSTALATIA DE NOCTURNĂ DE PE STADIONUL „23 AUGUST”, ATÎT DE IMPERIOS NECESARĂ, Fotbaliștii s-au înapoiat după lunga peregrinare de două luni de zile în care au jucat 12 meciuri, cu un ceo de 12.000 de dolari, cu stări fizice diferite, după constituția fiecărui, sau, după cum aflăm acum de la conducătorii echipei, după modul cum fiecare a înțeles să ducă o viață sportivă în timpul turneului, dar, în general, cu aprecierea unanimă că contactul cu fotbalul brazilian la nivele mai mari și mai mici le-a folosit.

Noi obișnuim să vedem nu numai găurile din șvțțer ci și partea de șvțțer, de aceea nu vom dramatiza acest turneu, deoarece sîntem convinși că de la eșecul de la Zürich din luna mai 1967, atmosfera de derută întîrziată de persiflarea oricărei acțiuni a dăunat înfinat mai mult decît scorul de pe teren. Pe de o parte, tehnicienii, care au primit noi răspunderi după acel eveniment, au fost și continuă să fie prea înerezători în acțiunile de suprafață pe care le-au făcut de atunci și pînă acum, pe de altă parte presa sportivă nu mai are încredere în nici unul din tehnicienii care s-au succedat de atunci și pînă azi. Într-o mare măsură presa are dreptate fiindcă în nouă luni de zile problemele fundamentale ale fotbalului nu au fost atacate, ci toată atenția, și aceasta discutabilă, s-a acordat doar echipei naționale căreia toată lumea vrea să-i facă un artificial transplant de inimă.

Din acest punct de vedere socotim că nici directorul tehnic al F.R.F., prof. Angelo Niculescu, nu abordează, în articolul alăturat, ca și în general de cînd a primit această sarcină importantă, problemele în adîncime.

Între timp nivelul de joc scade în campionat și, firește, și în echipele naționale, ca să nu mai vorbim de cota internațională a fotbalului nostru. Cu un an și jumătate în urmă federația a încasat pentru un singur meci amical cu Portugalia 15.000 de dolari, pentru un altul cu Izraelul, 13.000 de dolari iar acum 12.000 de dolari pentru 12 meciuri. Este o diferență!

Dar chestiunea de bază a fotbalului nostru, sesizată de noi de zeci de ori, PRODUȚIA DE JUCĂTORI, cînd va fi luată în considerație? Într-o țară ca a noastră, vastă rețea de învățămînt și de cadre, fotbalul rămîne de ani de zile un pămînt necultivat. Tot ceea ce s-a făcut pînă acum în această privință a fost artificial. NUMAI ATUNCI CÎND SE VA DA CLUBURILOR CERTITUDINEA CĂ TIMPUL, MUNCA ȘI BANII PE CARE-I INVESTESC 7-8 ANI ÎN CREȘTEREA FIECĂRUI JUCĂTOR, LE VOR FOLOSII LOR, ABIA ATUNCI ȘE VA CRĂPA DE ZIUĂ ÎN FOTBALUL NOSTRU!

Vechi și repetate plîngerile din partea echipelor de fotbal, ale antrenorilor și jucătorilor ca și raidul-anchetă recent întreprins de redactorii noștri pe la magazinele cluburilor, au revelat, apoi atestat și, în fine, CONFIRMAT PE DE-PLIN situația destul de critică a echipamentului echipelor noastre de fotbal.

Nemulțumirile se referă atît la cantitatea cit, mai ales, la CALITATEA echipamentului și materialelor sportive.

Plîngerile se aseamănă între ele ca un refren, fie că vin de la Ploiești sau Constanța, de la Oradea sau Galați, de la Iași sau Brașov. „Mingi, după ce că avem insuficiente, după 2-3 meciuri pe ploaie se transformă în baloane de rugby”. „Avem maldăre de teniși ieșiți din uz după doar 10-15 ore de utilizare”. „Echipa noastră strică 3000 de teniși pe an”. „După cîteva jocuri pe ploaie, talpa bocancilor se moaie și crampoanele o pătrund, rămînd piccioarele jucătorilor”. „După un joc pe ploaie, tricourile seniorilor nu-i mai încap decît pe copii” etc... Dacă ar fi să le punem cap la cap, într-o jalbă comună, plîngerile antrenorilor, jucătorilor, conducătorilor de club — pe această temă — n-ar încăpea în pagină.

Tuturor celor cu care am discutat le-am cerut păreri privind posibile căi de rezolvare, soluții.

Iată ce ne-au declarat doi interlocutori al căror răspuns faptic are greutate în ameliorarea actuala situații a echipamentului și materialelor sportive.

ZAHARIA TODOROF (șef de serviciu la Întreprinderea de distribuie a materialelor sportive — I.D.M.S.).

„Știm că multe materiale sportive produc nemulțumire celor care le folosesc din cauza calității slabe a produselor. Noi le contractăm de la întreprinderi, produsele avînd însemnul controlului de calitate al unităților respective. Un nou control de calitate la I.D.M.S. ar însemna stricarea cîtorva materiale verificate. Cine le plătește?”

Vom face totuși un pas înainte pentru mingi, trimițînd Institutului Politehnic București 2-3 mingi pentru efectuarea analitică a probelor de calitate. Pot să vă spun însă că, după părerea mea, slaba calitate a mingilor se datorează faptului că procesul lor de producție este primar. Mingile sînt cusute cu mîna, să vedeți palmele lucrătorilor...”

ECHIPAMENTUL ESTE INSUFICIENT ȘI NECORESPOUNZĂTOR,

iar perspectivele de îmbunătățire sînt foarte vagi

Ne place cîndoarea celor de la I.D.M.S. „Controlul de calitate îl fac întreprinderile producătoare, noi, dacă sacrificăm cîteva mingi, cine le plătește?” Într-adevăr, cîteva sute de lei sînt un... capăt de țară. Ce ne facem cu formele? Auzi, cine plătește 2-3 mingi! Se uită că, zeci, sute și mii de mingi sînt plătite degeaba. Că paguba există realmente. Bani „se duc” mult mai mulți, (plătesc cluburile că... au de unde), la această pagubă însemnată (nu este vorba numai de mingi) aducîndu-și „aportul nevinovat” și I.D.M.S.

Aflăm de la unele cluburi că au renunțat, parțial, la serviciile I.D.M.S.-ului sau I.C.R.T.I., procurîndu-și DIRECT de la întreprinderi materialele sportive. Nu e de mirare...

ION DUMITRESCU (Director general la Ministerul Industriei Ușoare și vicepreședinte al F. R. Fotbal).

„Avem destule probleme și foarte multă bătaie de cap cu materialele sportive. Știm, unele sînt insuficiente numeric: numărul mingilor de fotbal necesare anual numai pentru competiții se ridică la 60.500; producem doar 47.500; DIFERENȚA NEACOPERITĂ: 13.000. Este, așadar, evident „debitul” cu care am mers an de an.

Alte materiale sînt deficitare calitativ. Am să vă pun în temă cu unele măsuri în curs. Pentru că fotbalul înseamnă, în primul rînd, minge vreau să vă arăt cum ne-am propus rezolvarea acestei probleme.

Vom înlocui mingile de piele folosite la antrenamente,

în jocurile piticilor, ale juniorilor, cu mingi din material plastic, larg folosite în alte țări europene.

În acest scop, există forme ce urmează a fi aprobate pentru achiziționarea unui agregat și a materiilor necesare costînd 600.000 lei valută. Acest agregat, cu o producție de 500.000 mingi anual, ne este oferit de două firme, Thermovox (R.F.G.) și Industrie Holland (Olanda). Cu cit vom avea mai repede acest agregat în țară, cu atît mai rapidă va fi rezolvarea problemei mingilor din fotbalul nostru.

Despre teniși, știu că există propuneri concrete de ameliorare a lor.

Bocancii de fotbal produși de noi nu sînt de lepădat. Talpa este foarte bună, dar este o talpă de piele. Știu că bocancii „Adidas”, de exemplu, care au talpă din material plastic, rezistă umezelii. Deocîndată, în țară, nu avem mijloace tehnice pentru a produce bocanci cu talpă din material plastic. Aceasta este situația”.

★

După cum se vede, speranțe pentru a ieși cit mai grabnic din criza în care se află echipamentul fotbalistilor noștri sînt puține. Lăudabila inițiativă a M.I.U. în problema mingilor este „o floare”. Mai sînt atîtea de făcut.

Credem că e cazul ca problema echipamentului și a materialelor sportive să fie luată serios în discuție pentru că este, într-adevăr, o gravă problemă.

Nivelul tehnic al juniorilor noștri, în comparație cu cerințele fotbalului actual, poate fi considerat mediu, elementele jocului nefiind însușite în concordanță cu dezideratul principal, tehnica în mișcare-viteză. Același lucru din pregătirea tinerilor fotbaliști rezidă în conținutul antrenamentului.

În cadrul procesului instructiv-educativ se observă încă o pregătire pe factorii antrenamentului (ca acum zece de ani), repe-

țarea elementelor de tehnică și tactică sau dezvoltarea calităților fizice devenind uneori un scop în sine.

Trebuie înțeles faptul că fotbalul este format dintr-o suită de acțiuni specifice — elemente tehnice înălțuite — întreprinse de jucători între două faze ale jocului — atac și apărare — în colaborare cu coechipierii și în luptă cu adversarii, în limitele regulilor de joc, ca de exemplu: sprint pentru interceptarea mingii în luptă cu adversarul, preluare, conducere, dribling, pasă în momentul oportun, deplasare pentru reprimirea mingii.

• înțepinirea timpului tocmai în faza de finalizare; • lipsa demarcarilor sau a schimburilor de locuri etc.

ÎN APĂRARE:

• lipsa presingului pentru recuperarea mai rapidă a mingii; • lipsa de preocupare pentru marcajul adversarului (mai ales la mijlocul terenului); • retragerea liniei de fundăși până la 16 m.; • dublaj defectuos; • intervenții defectuoase.

Toate acestea se datorează, în principal, lipsei de plasament.

GINDIREA TACTICĂ trebuie să fie prezentă la orice tânăr fotbalist, dar ea devine obligatorie la un nivel superior și în special la coordonatorii de joc, necesari fiecărei echipe. Spre regretul nostru trebuie să afirmăm că sînt puțini din aceștia (Dumitru — Rapid, Rizea — Petrolul) care știu cînd trebuie să temporizeze jocul, să lanseze un contraatac, să schimbe direcția de atac, adică să constituie acel „cap lîmpe” al unei echipe. Nu de puține ori ne-a fost dat să vedem — chiar și la meciuri de seniori — o formație năpustindu-se asupra celuilalte pentru a-i marca cit mai multe goluri, dar să nu realizeze o diferență prea mare în final, întrucît superioritatea a fost teritorială și nicidecum tactică. Prezența unui coordonator de joc dă mai multă claritate acțiunilor echipei, superioritatea teritorială confundîndu-se cu cea tactică, rezultatele fiind mai bune în această situație.

Gîndirea tactică poate fi dezvoltată printr-o participare activă la antrenamente și jocuri, lucru ce se realizează numai și numai cu stabilirea de sarcini concrete pe echipă și jucător, de la o vîrstă timpurie.

Pregătirea psihologică

a echipelor noastre de juniori, poartă amprenta atît a ambițiilor antrenorilor cit și a „pături” din care fac parte (cu sau fără pretenții la titlu, participă din obligație sau din tradiție, la campionat).

La echipele cu pretenții și tradiție, juniorii se pregătesc cu asiduitate din dorința de a ajunge jucători de valoare avînd în general și baza materială asigurată. Exemplul cel mai concludent pentru aceștia îl constituie jucătorii primelor echipe, fiecare dorînd să ajungă un Constantin, Ion Ionescu, Pircălab etc. La celelalte echipe, care fac antrenamente în condiții improprii și nu au nici o perspectivă și pregătirea psihologică este slabă, unele meciuri devenînd aproape parodii.

În concluzie, se poate spune că juniorii noștri muncesc atît timp cit au în față o perspectivă, indiferent mărimea acesteia.

Organizatoric

putem afirma cu cea mai mare certitudine că nu stăm pe roze. În afara unui număr redus de asociații, centre, cluburi (maximum 30) din țară, activitatea de masă se desfășoară în mod neorganizat. Copii între 10—15 ani, în activitate fotbalistică organizată sînt foarte puțini. Masa devine mai mare atunci cînd asociațiile sînt obligate să prezinte echipe în competiție și acest lucru începe în jurul vîrstei de 16 ani.

Deprinderile motrice se formează după această vîrstă? Categorie nu. Aceasta se formează cu mult înainte. Se impune ca baza de masă să se lărgească, ajungînd să cuprindă 200.000 copii.

Avem școli de muzică, coregrafie, arte plastice și rezultatele muncii sînt destul de bune. De ce să nu înființăm școli de fotbal pentru a promova în diviziile naționale elemente tîmbeino pregătite?

Cu toții dorim fotbal de calitate, dar nimic nu se poate face fără eforturi materiale. Foarte puține stadioane au fost construite în timp ce destule au fost desființate atît în București (stadiul Obor, 23 August III, Bumbacul etc.) cit și în țară.

Să nu uităm că fiecare sector de activitate își are mediul său de dezvoltare. Fotbalul în condițiile secolului XX se poate învăța numai pe stadioane, în condiții organizatorice foarte bune.

Sistemul competițional

se dovedește a fi CU TOTUL MECORES-PUNZĂTOR. În fiecare oraș sau județ fiind cel mult 2—3 echipe mai puternice, rezultă că în fiecare an se vor disputa cel mult 3—4 jocuri mai grele; în rest — o simplă formalitate. Considerăm că cea mai bună soluție ar fi formarea a 4 serii (după criteriul geografic) a 12 echipe din care să facă parte atît cluburile și asociațiile din Diviziile naționale A și B, cit și școlile sportive cu preocupări în creșterea tinerilor fotbaliști.

Ultima problemă pe care vrem s-o discutăm, este cea a antrenorilor echipelor de juniori. Sînt puțini, slab plătiți, deci și calitatea muncii nu poate fi prea ridicată (excepție fac doar centrele de juniori și cîteva cluburi), dar și mult mai slab remunerați decît, de pildă, cei de la „A” sau „B” cu toate că un antrenor de la o echipă de juniori efectuează un număr mai mare de antrenamente, datorită programului școlar. Antrenorul de la seniori lucrează cu tot ceea ce a fost mai bun la juniori, deci într-un fel își însușește o parte din munca celui de la juniori. Atunci normal ar fi ca drepturile materiale ale acestora din urmă să fie revăzute.

C. ARDELEANU
N. TATARU
— antrenori —

ASPECTE ALE CONȚINUTULUI JOCULUI

Se desprinde clar din cele arătate mai sus că în joc nu se execută decît rar lovirea mingii fără a mai interveni și alte elemente (preluare, conducere, dribling).

Arătînd conținutul jocului, realizarea acestuia în procesul instructiv-educativ este posibilă numai printr-o metodică bazată pe antrenamente în condiții apropiate de joc sau în condiții de joc, ceea ce înseamnă folosirea pe seară largă a unor înălțuiri de elemente tehnice, deci a acțiunilor concrete de joc în condiții de viteză variabilă.

Tehnica actuală a juniorilor noștri poate fi și trebuie îmbunătățită; conținutul tactic al elementelor tehnice nu trebuie să lipsească din nici o sesiune de antrenament, la fel ca și jocul pe teren normal sau redus, care trebuie să ocupe cel puțin 50% din activitatea cu juniorii.

Un exemplu edificator îl constituie felul în care se învață, repetă sau consolidează lovirea mingii. În general, se lovește mingea la panou, sau doi jucători puși față în față își transmit mingea. Unde este conținutul jocului? Cîte transmițeri de acest fel înțilnim într-un meci?

1.

Lovirea balonului cu piciorul și cu capul, preluarea, conducerea, mișcarea înșelătoare, protejarea mingii și aruncarea de la margine, elemente tehnice care în joc au drept scop tactic transmiterea mingii, continuarea acțiunilor, deci păstrarea mingii în vedere a înscorierii de goluri, nu sînt însușite în mod înălțuit. Din constatările noastre, numai la puține echipe de juniori (Steaua, Dinamo, Progresul, toate din București) se pot efectua în mod constant 4—5 treceri de minge de la un jucător la altul.

a) lovirea mingii cu piciorul se realizează în general destul de greoi, datorită pregătirii prealabile existente cam la toți juniorii: potrivirea pașilor, potrivire pentru lovirea cu piciorul preferat, de aici decurgînd pasele anticipate ușor de adversar, lipsa de oportunitate a transmiterii mingii, lipsa de forță în cazul degajărilor, lansărilor, trasului la poartă. Considerăm că dezideratul principal al unei bune execuții constă în lovirea din mișcare, fără efort, fără întreruperea timpului de alergare, maseindu-se în acest fel atît momentul cit și direcția transmiterii. În privința trasului la poartă se constată evitarea lovirii mingii din prima poziție, căutîndu-se mereu cea mai bună poziție și care, de fapt, în aceeași acțiune nu se mai ivește...

b) jocul cu capul este destul de bine însușit de o parte dintre juniorii noștri, dar destul dintre ei lovesc mingea cu creștetul sau cu părțile laterale. Or, intensitatea și direcția mingii o dă tocmai lovirea ei cu fruntea.

Se poate afirma cu certitudine că tehnica lovirii mingii cu piciorul și cu capul ÎN AFARA JOCULUI este destul de bună, dar ea devine deficitară în angajarea cu adversarul. În acest sens putem da puține exemple pozitive atît la nivel de lot național (Dumitru, Ciugarin, Tănăsescu) cit și la echipele de Club (Naom — Centrul „23 August”, Beldeanu — Progresul, Petreanu — Rapid).

c) preluarea și conducerea mingii sînt elementele tehnice cele mai slab însușite, fiecare junior avînd unul, maximum două procedee însușite în mod corespunzător. Dacă la lovirea mingii, în majoritatea cazurilor se greșete ținîndu-se glezna relaxată, la preluare marea deficiență constă tocmai în întărirea segmentului cu care se execută acest element. Din această lipsă de îndrumare, asistăm încă la preluări pentru adversar, la preluări la distanțe mari, la execuții greșite, frîind astfel continuitatea jocului.

În privința conducerii, putem arăta, ca deficiențe principale, lipsa protejării, dar mai ales, orientarea greșită în a nu manevra mingea cu piciorul opus direcției de încercare de deposedare din partea adversarului.

d) mișcarea înșelătoare face parte din bagajul tehnic al fiecărui jucător, unii din juniorii noștri ajungînd la execuții de mare finețe. Considerăm că învățarea pînă la virtuozitate a maximum două-trei procedee, care să fie realizate ÎN VITEZĂ, este o cale de a realiza mult mai mult. Încercînd prea multe procedee, acestea vor fi superficial însușite iar eficiența lor în joc va fi scăzută.

e) aruncarea de la margine, în majoritatea cazurilor se execută bine, deficitară fiind acțiunea tactică rezultată. Aruncarea mingii de la margine continuă să rămînă o simplă repunere a balo-

ECHIPELOR DE JUNIORI

nului în joc și nu un mijloc de intrare în posesia mingii, la fel de important ca celelalte.

2.

Principalele mijloace de intrare în posesia mingii în lupta cu adversarul sînt deposedarea și jocul la interceptie. Aceste componente tehnice nu sînt executate în complexitatea lor la un nivel corespunzător, constatîndu-se o întîrziere, deci ratarea interceptiei, a deposedării sau nerealizarea aspectului constructiv al jocului.

La evoluția în viitor a tehnicii de joc, pe lîngă conținutul ce se impune în procesul de instruire arătat mai sus, de o deosebită importanță trebuie să se bucure dezvoltarea calităților fizice. În momentul de față, dacă la îndeminarea generală și specifică prezentăm un grad mediu de dezvoltare, la capitolul viteză, dar în special la forță și rezistență, sîntem deficitari.

Fotbalul e pasionant și cînd e jucat de copii, pare a demonstra fotografie, făcută cu prilejul „Cupei Steaua”
Foto: S. BRĂȘOVEANU

La limita maximă de vîrstă a junioratului pentru o certă promovare, viteză trebuie să prezinte următorii indici: 30 m = 4 sec. 1/10; 60 m = 8 sec. 1/10; 100 m = 12 sec. 2/10.

Făcîndu-se o medie, se constată că rezultatele pe aceste distanțe nu sînt deosebit de satisfăcătoare: 30 m = 4 sec. 4/10; 60 m = 8 sec. 6/10; 100 m = 13 sec. 2/10.

În concluzie se poate afirma cu certitudine că avem elemente valoroase dar numărul lor este prea mic în raport cu cerințele unei bune reprezentări. Realizarea cit mai rapidă (este, totuși, vorba de ani) a acestui deziderat cere atît extinderea bazei de masă a fotbalului (introducerea lui în școlile de toate gradele), îmbunătățirea bazei materiale, cit și o cotitură radicală a metodei de instruire capabile să rezolve saltul calitativ, ținînd seama în primul rînd de dinamica jocului.

Concepția de joc

Echipele noastre tind spre realizarea unui fotbal constructiv, dinamic, colectiv, echilibrat și elastic, dar în momentul de față se manifestă încă multe lipsuri. Se pare că insuficiențele din pregătire nu dau posibilitatea desfășurării în mod constant a unor jocuri de calitate.

În raport cu cerințele ce se întrevăd în viitor, se realizează mult prea puțin, lacuna cea mai importantă a pregătirii tactice fiind legată de specializarea pe posturi. Dacă în momentul de față se observă multilateralitatea pe posturi a jucătorilor, posturile aparținînd doar așezării pe teren, e sigur că mai tirziu aceasta va deveni o caracteristică (dacă n-a devenit chiar).

Or, în meciurile juniorilor noștri se observă o limitare, chiar o îngustare a sarcinilor jucătorilor, aceștia fiind prea mult legați de sarcinile postului, de rezolvarea unor probleme de joc mult prea mici. Fundașii ofensivi? Da, dar numai la cîteva echipe de juniori (Steaua, Dinamo, F.C. Argeș, Chimia Rm. Vilcea). Înaintași centrali care pot juca cu același randament pe extremă sau pe post de mijlocas? Foarte

vezi cazul Iordănescu, Elem etc.) respectă spiritul colectiv și dinamica jocului, majoritatea căutînd să joace de cele mai multe ori singuri și cit mai mult posibil, frîind astfel și continuitatea și dinamismul jocului.

Desigur că jocul reclamă uneori și reținerea mingii, dar de la plăcerea individuală, la interesul echipei, este o cale destul de lungă. Din păcate, exemplul acestora este urmat de ceilalți, din această greșală derivînd și alta la fel de importantă denumită de noi „lipsa de oportunitate a pasei”. Aceasta înseamnă neînțelegerea balonului coechipierului cînd este demarat în cea mai bună poziție, pentru a evita lupta cu adversarul.

Mijloace de remediere, jocuri cu temă: mingea să fie lovită de un jucător de cel mult două ori (atunci cînd faza de joc impune o pasă); sau „cine reușește să dea cele mai multe pase de gol” etc.

Preocupări tactice

Echipele noastre de juniori joacă în diferite variante ale sistemului cu 4 fundăși. De la așezarea consacrată, 1—4—2—4, se trece la 1—4—3—3 (cu extremă falsă, uneori) ajungîndu-se și se joace chiar „în linie” sau cu „măturător”.

Este demn de remarcat atîtitudinea creatoare a unor antrenori care, în căutarea adaptării jocului la posibilitățile juniorilor, au ajuns să joace în „linie cu acoperire” (Dinamo București, antrenor Ștefan Stănescu) cu „măturător”. (Progresul București, antrenor Ion Kluge) sau alte variante.

Dacă, în general, așezarea inițială este bună, nu același lucru putem spune despre dinamica jocului. Pe cele două faze ale jocului, ca deficiențe semnalăm:

ÎN ATAC:

• tempo uniform; • purtarea acțiunilor pe o parte a terenului (lipsa schimbărilor de direcție a atacului și nefolosirea întregii lățimi a terenului); • neprijinirea suficientă și eficientă a jocului cu mingea; • lipsa de varietate în construcția acțiunilor;

—RAID-ANCHETĂ PE TEMA CALITĂȚII ȘI CANTITĂȚII ECHIPAMENTULUI SPORTIV—

ȘI PLOIEȘTENII AU NECAZURI

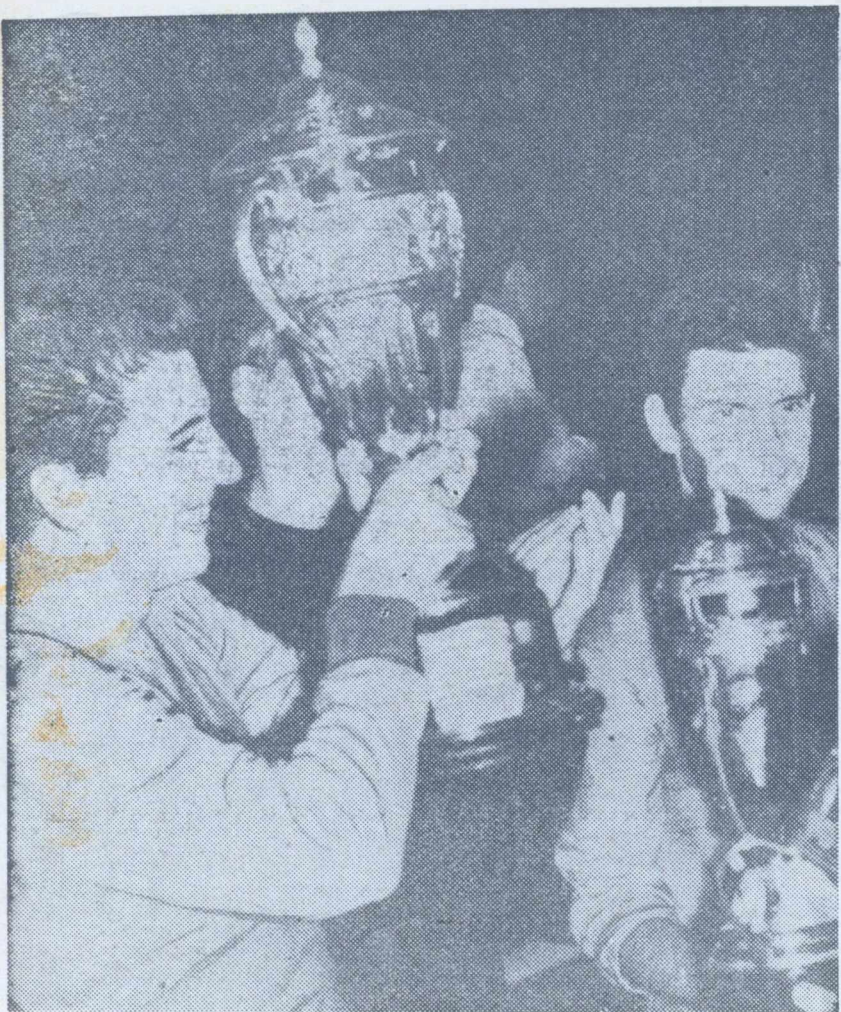
BANI ARUNCAȚI ÎN VÎNT!

DOLEANTELE

FOTBALIȘTILOR TIMIȘORENI

O SINGURĂ MINGE DIN ZECE

„Să vă dau un singur exemplu, cel mai recent. La ultimul nostru antrenament, exersind șutul la poartă din afara careului de 16 m., am observat că treptat, treptat, rămăsese în joc doar o minge deși inițial fuseseră folosite peste 10. Ce se întâmplase? Jucătorii au evitat toate mingile care „ciștigau în greutate” cu fiecare traiectorie pe terenul ud... Și cum poate un atacant să-și regleze tirul la antrenament, dacă la fiecare exersare, mingea prezintă o altă greutate?”

Anul trecut, Cupa a intrat în miini bune — ale lui Constantin (Steaua). Anul acesta? „O vom apăra” — a spus căpitanul echipei bucureștene, specialist în jocurile de Cupă

O COMPETIȚIE CARE MERITĂ HAINĂ NOUĂ, MAI ATRACTIVĂ

Peste câteva zile va începe faza finală a ediției 1967—68 a Cupei României, a 31-a în cei 35 de ani de la înființarea acestei interesante competiții, cu larg caracter de masă, dar și de performanță, izvor al celor mai neașteptate rezultate, de unde și faima ei de „competiție K.O.”. Evenimentul ne prilejuiește câteva reflecții, pe marginea Cupei, a întregului ei sistem de desfășurare.

De ce oare Cupa, care ar trebui să fie realmente a doua competiție republicană, a căzut în fapt pe un plan cu totul secundar în activitatea competițională, ajungând un fel de cenușăreasă în fotbalul nostru?

În alte țări Cupa este în mare stimă și prețuire și nu numai că concurează — în sensul propriu și pozitiv al termenului — dar în multe țări chiar și întrece campionatul ca interes și valoare și se desfășoară, mai ales în finalul său, într-un cadru deosebit de festiv, luând proporțiile unui eveniment sportiv cu adevărat național. În Franța, Spania, R.F. a Germaniei, în Cehoslovacia, Scoția, Anglia și multe altele, jocurile cunosc o mare afuență de public, iar echipele le acordă aceeași importanță ca și meciurile de campionat. Mai mult, în Brazilia, titlul de cea mai bună echipă de club pe întreaga țară se acordă în urma desfășurării Cupei, la care iau parte campioanele tuturor statelor care alcătuiesc Brazilia. Conducători de state și șefi de guvern onorează prin prezența lor finalele, înminând la sfârșitul lor trofeul echipei câștigătoare. La „Wembley”, faimosul stadion londonez, tradiționalul teatru de desfășurare a ultimului act al Cupei (cea mai veche competiție de pe insulă), însăși regina decerne Cupa învingătorilor, în prezența unei asistente care n-a scăzut aproape niciodată sub 100.000 de spectatori.

Interesant de remarcat că opt din echipele care-și vor disputa la 3 martie calificarea au avut această satisfacție și în 16-imele ediției precedente: **Minerul Bala Mare** (care a furnizat surpriza mare a etapei, învingând cu 4-0 pe **Petrolul**), **Crâșul Oradea** (1-0 cu **Politehnica București**), **Metalul București** (eliminat cu 1-0 de **Minerul Lupeni**), **C.S.M. Sibiu** (0-0 cu **Farul Constanța**), **Progresul Brăila** (0-1 cu **Rapid București**), **Chimia Suceava** (2-1 cu **Universitatea Cluj**), **C.F.R. Timișoara** (2-0 cu **Dinamo Pitești**) — avea să ajungă până în semifinale și **Politehnica Timișoara** (pe atunci în Divizia A, 3-2 cu **Oțelul Galați**).

În 1967, această etapă s-a disputat la 5 martie...

Într-o astfel de atmosferă, este de la sine înțeles că federațiile de specialitate respective iau toate măsurile convenite privind trofeul în sine (în marea majoritate adevărate opere de artă) și condițiile și sistemul de desfășurare, menite să mențină sau să sporească interesul cupei.

La noi, însă?... La noi, după ce a depășit faza inițială de neîncredere, când era privită cu scepticism (explicabil în cazul unor competiții noi) și a intrat pe un făgaș bun, cucerindu-și prețuirea echipelor și interesul spectatorilor, Cupa a căzut treptat aproape în anonimat, din vina echipelor fruntașe, dar și a federației, menținându-se totuși în actualitate datorită mai ales entuziasmului masei de formații din categoriile zise inferioare, insuficient însă pentru a retrezi total gustul spectatorilor pentru jocurile de Cupă.

Majoritatea echipelor noastre mari (cît se poate spune că șintele) și cei mai mulți jucători nu privesc cu ochi prea buni un joc de cupă, îl consideră ca o povară, care le încurcă socotelile din campionat. Faptul că de-a lungul anilor federația n-a înțeles să doteze această competiție pînă azi cu un trofeu mai arătos, că atunci când era de alcătuit programul competițional, Cupei i-a rezervat multe date în mijloc de săptămînă și în perioade cînd vremea devenea nefavorabilă (și lumea renunța repede la un joc de cupă pe întemperi), că — în sfîrșit — n-a căutat sau n-a reușit să ajungă la forme noi de disputare a Cupei lăsînd-o să se desfășoare după un sistem învechit — toate acestea au întretinut dezinteresul echipelor. Care uită una din caracteristicile Cupei dar și una din obligațiile lor morale față de fotbalul nostru: prezența lor — cu efective complete — în mijlocul formațiilor mici și în centre cu activitate fotbalistică mai redusă, servind astfel două importante obiective — propaganda și schimbul de experiență, foarte prețioși pentru categoriile mici. Pe lîngă faptul că realizează o sporire a numărului de jocuri, necesară după propria lor recunoaștere.

Trebuie făcut însă ceva pentru Cupă și iată ce credem noi că s-ar putea realiza într-un viitor apropiat pentru ca această competiție să revină a doua din fotbalul nostru:

● În primul rînd, ea trebuie înzestrată cu un trofeu prețios, care să stimuleze real echipele, să le facă să rivnească la intrarea în posesia lui, stimulare care să fie susținută și de un sistem de premiere potrivit.

● În al doilea rînd trebuie re-nunțat la tendința de sacrificare a

Cupei în favoarea campionatului. Să-i fie rezervate și Cupei programe în zilele de duminică, printr-o alternanță echitabilă.

● În fine, în al treilea rînd se cuvine revizuirea sistemului de disputare și a modului de programare a meciurilor. Se impun măsuri care să schimbe fața Cupei și să-i redea strălucirea și interesul pe care le merită, în special în etapele finale, cînd intră în joc echipele fruntașe. În această privință socotim că ar fi bine:

TRAGEREA LA SORTI a meciurilor să nu se mai facă pe categorii de echipe, care — în fond — dă un avantaj tot formațiilor superioare, ci amestecîndu-le pe toate la un loc. Și pentru că nu trebuie omis factorul economic și pentru a se evita deplasări prea mari (gen Timișoara—Galați sau Timișoara—Mangalia, de exemplu, cum s-a întîmplat acum), echipele calificate în fazele avansate și în special cele ajunse în faza finală să fie împărțite, indiferent de categorii, pe 2, 3 sau 4 zone.

CRITERIILE DE CALIFICARE să fie schimbate, să nu mai conteze faptul că o echipă s-a deplasat și — deci — în cazul unei egalități după prelungiri ea să meargă mai departe. În această direcție s-ar putea opta pentru una din următoarele variante:

1. Meciurile să se dispute tur-retur, ca în alte țări, iar la egalitate de victorii să decidă golaverajul sau să se rejeoce. În felul acesta ar fi evitate și jocurile pe terenuri neutre (sistem aplicat în prezent din „optimi”), care nu prea stîrnesc interes și nu asigură încasările necesare pentru acoperirea cheltuielilor.

2. Jocuri simple care să fie prelungite în caz de egalitate, ca și pînă acum, dar care, dacă se termină nedecise și după prelungiri, să se rejeoce peste două sau trei zile, sau să se califice echipa care va transforma mai multe lovituri de la 11 m dintr-un număr fixat.

In sfîrșit, finalei trebuie să i se asigure întregul cadru convenit pentru a deveni o adevărată sărbătoare fotbalistică.

Adăugăm și sugestia ca federația să studieze posibilitatea creării unui turneu de consolare, paralel cu desfășurarea fazei finale a Cupei și la aceleași date, pentru echipele eliminate din Cupă. În felul acesta, ar avea și ele un program.

Supunem sugestiile de mai sus studiului federației cu convingerea că ele servesc cauzei Cupei, cu dorința de a reconsidera această tradițională competiție și cu speranța că ele vor trezi ecoul convenit.

Petre GAȚU

„16“-IMILE

Categorii inferioare contra Divizia A

DINAMO OBOR București—RAPID București
LEMNARUL Odorhei—JIUL Petroșeni

Categorii inferioare contra Divizia B

MARINA Mangalia—POLITEHNICA Timișoara

Divizia C contra Divizia A

CHIMIA Făgăraș—STEUA București
VICTORIA Tg. Jiu—UNIVERSITATEA Cluj
PROGRESUL Brăila—DINAMO Bacău
METALUL Tîrgoviște—PROGRESUL București

T.U.G. București—A.S.A. MUREȘUL Tg. Mureș

Divizia C contra Divizia B

ANCORA Galați—C.F.R. Timișoara

Divizia B contra Divizia A

MINERUL B. Mare—UNIVERSITATEA Craiova
CRIȘUL Oradea — PETROLUL Ploiești
METALUL București—DINAMO București
VAGONUL Arad—STEAGUL ROȘU Brașov
C.S.M. Sibiu—F.C. ARGES Pitești
CHIMIA Suceava—FARUL Constanța
POLITEHNICA Iași—U.T.A. Arad

CUPA ROMÂNIE

INAUGUREAZĂ NOUL

AN FOTBALISTIC

Ce se întîmplă dacă...

...UN JOC SE TERMINĂ LA EGALITATE DUPĂ 90 DE MINUTE? Conform art. 155, cap. X din „Dispozițiuni privitoare la desfășurarea jocurilor de fotbal”, meciul va fi prelungit cu două reprize a 15 minute, fără pauze între ele.

...EGALITATEA SE MENȚINE ȘI DUPĂ PRELUNGIRI? În această privință regulamentul amintit prevede următoarele:

- se va califica echipa care s-a deplasat;
- dacă echipele sînt din aceeași localitate, dar de categorii diferite, se va califica cea din categoria inferioară;
- în cazul cînd sînt din același oraș și aceeași categorie, se va califica echipa cea mai tînără (vîrsta socotîndu-se în ani, luni și zile).

Încă 3 etape pînă la finală

Potrivit programului alcătuit de federație, viitoarele etape ale Cupei se vor desfășura la următoarele date:

- 8 aprilie — optimile de finală
- 17 aprilie — sferturile de finală
- 29 mai — semifinalele
- 16 iunie — finala (la București)

Unde-i finalista de anul trecut?

Nu căutați printre echipele calificate în 16-imi pe finalista de anul trecut a Cupei, Foresta Fălticeni — performera ediției a 30-a. N-o s-o găsiți. Pierzînd o serie de jucători, echipa din Fălticeni a fost eliminată la Buhuși de Textila, la 8 octombrie, cînd au intrat în competiție formațiile din Divizia G. Sic transit...

Dinamo Obor, cea mai „mică” echipă

REPREZENTANTELE CELOR 3351

În rîndul formațiilor care încep duminică ultima fază, finală, a Cupei, sînt prezente trei provenite din categoriile inferioare, singurele supraviețuitoare din cele 3351 echipe mici care au luat startul din primăvara anului trecut: Dinamo Obor București (antrenor Gh.

Teodorescu), și Marina Mangalia (antrenor Gh. Teodorescu), și Marina Mangalia (antrenor Gh. Teodorescu).

FRAGMENTE DIN ISTORIA (cifrică) A COMPETIȚIEI

MAI INTII o precizare: această ediție este a 31-a, dar cea din 1943—44 nu s-a terminat. De acea, cifrele și comentariile de mai jos se vor referi numai la cele 29 ediții precedente, terminate.

VERITABILELE PERFORMANȚE au fost apanajul „echipelor mici”. Notăm: ● prima nedivizionară — U.D.R. Reșița, ajunsă în semifinale în 1933/34 ● cele mai bune rezultate realizate de formații foste regionale aparțin Energiei Metalul Galați (1956) și Voinței București (1961), care au ajuns pînă în „sferturi” ● cea mai răsunătoare ispravă a reușit-o Foresta Fălțiceni (în 1966/67), ajunsă în finală după ce a înălțurat din drumul său pe St. roșu (1—0), Politehnica Timișoara (0—0) și C.S.M.S. Iași (1—1) — pe acestea grație regulamentului... — și pe Rapid București (1—0). În finală însă, n-a mai avut resurse: 0—6 cu Steaua.

DESTULE NEPLACERI au avut divizionarele A și din partea celor de la C, deși dintre acestea numai Foresta Fălțiceni a reușit să treacă de granița „sferturilor”. Prima care s-a calificat în această etapă a fost Aurul Brad în 1959, a doua Siderurgistul (cum i se spunea atunci) din Hunedoara în 1964.

NU MAI VORBIM de echipele din B care le-au făcut de multe ori viață amară colegelor din A: C.A.M.T. Timișoara a ajuns în 1937/38 în finală, în care a fost învinsă de Rapid București cu 3—2. De atunci, această performanță n-a mai fost realizată decît după 1944, dar de 8 ori în 19 ediții (44%) echipele din B au ajuns în finală! Niciodată însă, nu s-a întimplat ca ambii finalişti să fie din B. În schimb, de două ori s-a înregistrat victoria finală a unei divizionare B: în 1954 Metalul Reșița și în 1961 Arieșul Turda au izbutit să cucerească trofeul.

SUITE DE MARE RASUNET: ● în ediția 1954, Metalul-Reșița (B) a eliminat succesiv patru divizionare A: Locomotiva Tg. Mureș (4—0), C.F.R. Timișoara (2—0), C.C.A. (1—0) și Dinamo București (2—0) ● cite trei formații de A au scos din cursă echipele de B: Flacăra Mediaș (3—1 cu U.T.A., 1—0 cu C.F.R. București și 2—0 cu Dinamo Brașov) și Arieșul Turda (2—1 cu Știința Timișoara, 3—0 cu U.T.A., 2—1 cu Rapid București).

MINTIRI NEPLACUTE și în primul rînd pentru formațiile „mici” — citeva scoruri categorice: 12—0 în 1964 (Steaua—C.I.L. Blaj), 12—2 în 1939 (Prahova Ploiești—S.G.S. Sibiu), 11—0 în 1934 (Phönix Baia Mare — Tricolor Baia Mare), 10—0 în 1962 (Rapid București—Laminorul Roman), 10—1 în 1943 („U” Cluj—Arsenal Sibiu), 9—2 în 1936 (Ripensia Timișoara—Minerul Lupeni), 9—3 în 1948 (C.F.R. Turda—Unirea Tricolor București), 8—0 în 1958 (C.C.A.—Tractorul Brașov), în 1960 (C.C.A.—Metalul Titanii București) și în 1964 (Rapid București—Flacăra roșie București), 8—1 în 1951 (C.C.A.—Flamura roșie Bihăuși) și în 1956 (C.C.A.—Energia Metalul Galați).

TREI REZULTATE DE VALOARE cu multe goluri: 7—5 Venus București—Chinezul Timișoara (1934), 6—5 C.F.R. București—Ripensia (1935) și Dinamo București—Dinamo Bacău (1963), 6—4 Ripensia—Gloria C.F.R. Arad (1934), Unirea Tricolor București—Franco Română Brăila (1936).

ELE MAI MULTE GOLURI în meciuri finale care au decis soarta Cupei: Baratkî 6 goluri, Dobay, Schwartz și Constantin cite 5, Ciolac, Georgescu (C.F.R. București), I. Moldoveanu, Bogdan, Crițoiu, P. Moldoveanu, Drăgan, Vlad, Fl. Voinea, Raksi, Dridea I cite 3. Trei goluri în aceeași finală au înscris Georgescu—C.F.R. București (1935), Crițoiu (1941) și Dridea I (1963). Au înscris cite două goluri în două finale: Schwartz (1935 și 1936), Baratkî (1937 și 1939) și Constantin (1962 și 1964). Cele 133 goluri înscrise în 29 finale sînt opera a 79 jucători.

REZENȚI DE MAI MULTE ORI în finale: Vintilă, Rășinaru și Bogdan (toți Rapid) de 6 ori; I. Moldoveanu (Rapid) de 5 ori; Baratkî, Lengheriu (Rapid), Apolzan, Balint, Drăgan, P. Moldoveanu, Bone, Zavoda I și II, Constantin (C.C.A.—Steaua) de cite 4 ori.

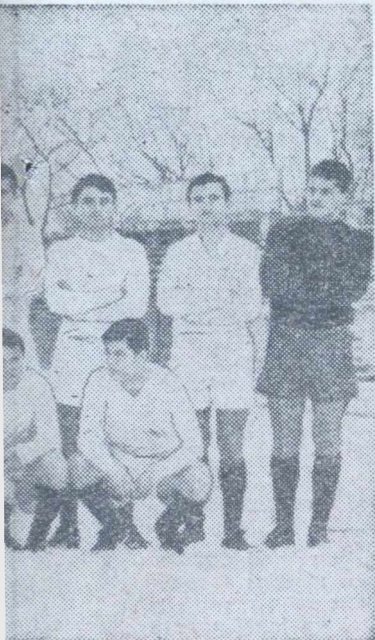
CITEVA CLASAMENTE (100 puncte echipelor cîștigătoare, 60 puncte finalistelor, 40 puncte celor eliminate în semifinale, 10 celor ieșite în „sferturi”)

Pe 10 ediții (1933—1943): 1. RAPID București 740 p.; 2. Ripensia Timișoara 330 p.; 3. Venus București 320 p.; 4. „U” Cluj 180 p.; 5. Sp. studențesc București 170 p.; 6. Unirea Tricolor București 160 p.

Pe 19 ediții (1948—67): 1. STEAUA (C.C.A.) București 1110 p.; 2. Dinamo București 430 p.; 3. Rapid București 420 p.; 4. U.T.A. 380 p.; 5. Crișul (C.A.O., I.C.O., Crișana) 370 p.; 6. Progresul București 320 p.

Toate edițiile: 1. RAPID București 1160 p.; 2. Steaua (C.C.A.) 1110 p.; 3. Dinamo București 430 p.; 4. „U” Cluj 390 p. 5—7. Petrolul (Juventus), U.T.A., Crișul (C.A.O., I.C.O., Crișana) 380.

FREDERIC MOISES — Rupea

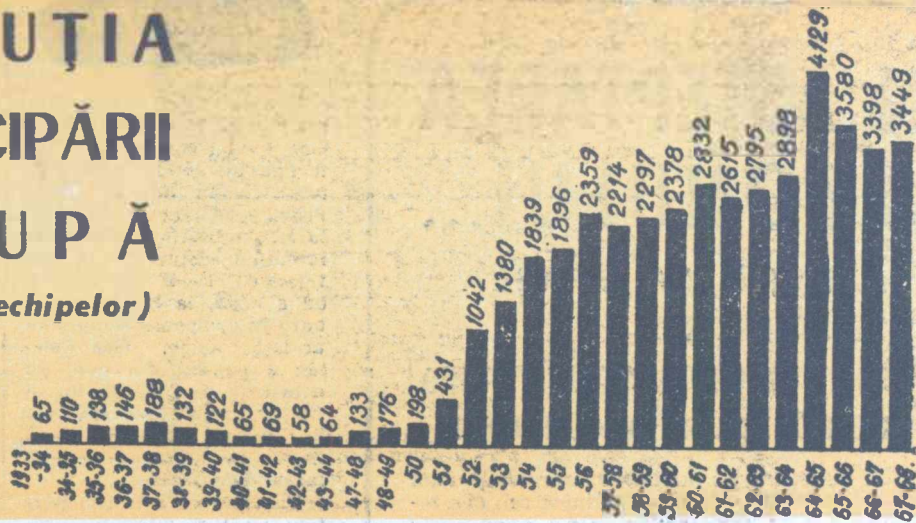
nilor

E ECHIPE MICI

Il Odorhei (antrenor Arcadie Kis) (antrenor Gh. Cacoveanu). Indior califică sau nu duminică, comă acum rămîne remarcabilă, preonstituind o frumoasă performanță.

EVOLUȚIA PARTICIPĂRII ÎN CUPĂ

(numărul echipelor)

DE LA 3449 LA 32...

CÎTEVA APRECIERI ȘI CONCLUZII PE MARGINEA FAZEI DE MASĂ

O privire retrospectivă asupra drumului parcurs de actuala ediție a Cupei României, mai întii în etapele sale de masă și apoi în cele care au angrenat succesiv echipele de categorii superioare (pînă la cele din Divizia B), va avea darul să ne recheme în amintire o sumedenie de fapte semnificative pentru viața — alit de agitată în ultimul timp — a acestei competiții.

3449 DE ECHIPE

Numărul total de echipe participante în această a 31-a ediție este de 3449 și anume: 447 (349 de categorii inferioare + 98 divizionare) înscrise din oficiu și 3002 înscrise benevol. Această cifră totală, deși apreciabilă prin ea însăși, nu reprezintă totuși potențialul real de angrenare al fotbalului nostru (în ediția 1964/65 au jucat 4129 de echipe). Ea nu face decît să oglindască mulțumirea de sine, ca să nu spun rutina (revelată încă din ediția trecută), în care s-au complăcut cele mai multe dintre comisiile locale de fotbal, care au lăsat lucrurile să meargă în voia lor, necontrolînd și neajutînd în munca lor comisiile în subordine.

Acum însă, sperăm că noile comisii județene, create în urma reorganizării teritoriale a țării, vor fi în măsură — și au posibilități noi și condiții mai favorabile — să dea impulsul necesar unei mobilizări masive a echipelor din comune și orașe, pe care n-au știut să-l dea fostele comisii regionale, deficitare în această privință.

De altfel, iată contribuția acestora din urmă în actuala ediție (în paranteze cifrele reprezintă categoriile de echipe: mici, A, B, C): Argeș 92 (90+1+1+0), Bacău 129 (124 +1+2 +2), Banat 360 (351+1+5+3), Brașov 270 (261+1+3+5), București 423 (420+0 +0+3), București-oraș 201 (191+4+3+3), Cluj 458 (451+1+2+4), Crișana 132 (128+0+2+2), Dobrogea 121 (116

+1+1+3), Galați 148 (141+0+1 +6), Hunedoara 93 (87+1+2+3), Iași 168 (164+0+2+2), Maramureș 159 (145+0+1+4), Mureș 304 (300 +1+0+3), Oltenia 171 (165+1+0+5), Ploiești 151 (143+1+2+5) și Suceava 78 (74+0+1+3).

FLUCTUAȚII ÎN PLUS ȘI ÎN MINUS

Examînînd acest tabel, găsim pe primele trei locuri aceleași nume, numai că ordinea s-a schimbat: Banat a trecut de pe locul 1 pe locul 3, Cluj de pe locul 2 pe 1, iar București (fosta regiune) pe locul 2 de pe 3. Schimbarea se datorește pierderii de 121 de echipe înregistrată de Banat (25%). Locurile 4—5 au revenit fostelor regiuni Mureș și Brașov, care au consenmat în acest an creșteri însemnate (63 și respectiv 43 echipe). Orașul București și-a bătut propriul record de echipe angajate: 201 față de 175 în 1965/66. Creșteri s-au înregistrat și în Bacău și Hunedoara (35, respectiv 13 echipe), ca și în alte foste regiuni (Suceava și Ploiești).

În schimb, în afara de Banat (cu cea mai serioasă scădere), și în Dobrogea (31 echipe), Oltenia (41), Crișana (14) și Maramureș (53) numărul participantelor s-a micșorat.

COMISII LOCALE FRUNTAȘE ȘI... CODAȘE...

Am avut satisfacția să constatăm că și în această ediție au fost comisii locale care au dus cu succes o susținută muncă de propagandă pentru Cupă, soldată cu rezultate excelente. Să notăm pe citeva din cele care au reușit participări de cel puțin 40 echipe (subînțînd însă că merituosă a fost și activitatea celor cu mobilizări de peste 30 de echipe): Dej 86, Reșița 76, Aiud 75, Tîrnăveni 64, Arad 60, Bistrița, Gherla 54, Reghin 49, Bacău, Slobozia, Urziceni cite 44, Lehliu, Sf. Gheorghe și Luduș cite 40. Felicitări tuturor, ca și comisiilor superioare care au știut cum să le îndrume.

Alături de ele însă, se cuvine să le numim și pe cele care se situează pe locuri codașe. Comisiile locale, foste raionale, din Pitești, Curtea de Argeș, Muscel și Găești n-au organizat jocuri de Cupă, iar altele dacă au angrenat mai mult de 2—4 echipe (în Oltenia, Suceava etc.) cînd sînt posibilități mult mai mari, în toată țara chiar, pentru a atinge cifre superioare recordului de 4129. Cifra de 5000 nu mi se pare de neatinș. Să sperăm că o vor realiza noile comisii județene.

SITA ETAPELOR

Planul de desfășurare a actualei ediții, destul de complicat din cauza sistemelor de programare aplicate pe scară locală, a condus prin labirintul multor etape preliminare pînă la desemnarea celor 64 de echipe participante în fosta etapă interregională. Și de aici a intrat în funcție sîta etapelor superioare: la 17 septembrie au rămas 32 de echipe din categorii inferioare; la 8 octombrie ele s-au întîlnit cu formațiile de la C, din rîndul cărora au fost eliminate 18!; la 29 octombrie au intrat în joc și echipele din B, iar după etapa din 19 noiembrie au mai rămas în competiție 9 din B, 6 din C și 3 din categoriile mici (față de cele două care au reușit anul trecut să pătrundă pînă în 16-imi).

În general, rezultatele celor patru etape premergătoare fazei finale ne

duc la concluzia trasă și anul trecut și anume că nivelul mediu al echipelor de jos și din C este în creștere și că se apropie de cel al formațiilor din Divizia B.

Faza finală care debutează duminică ne va da posibilitatea să apreciem distanța la care se situează acest nivel și față de Divizia A.

OCTAV LUCHIDE din F.R.F.

DRUMUL LOR

Iată rezultatele celor 18 echipe prezente în fazele anterioare (divizionarele A intră în „focul” luptei abia duminică):

DINAMO OBOR (fără fază locală): 4—0 cu Sporting Roșiori, 3—1 cu Flacăra roșie București, 3—2 cu Rapid Plopeni, 2—0 cu Polana Cimpina.

LEMNARUL ODORHEI (idem): 4—1 cu Unirea Tîrnăveni, 3—0 cu Medicina Tg. Mureș, 2—1 cu Chimica Tîrnăveni, 1—0 cu C.F.R. Cluj.

MARINA MANGALIA (idem): 2—1 cu I. T. Constanța, 3—0 cu Electrica Constanța, 3—2 cu I.M.U.-Medgidia, 2—0 cu S. N. Oltenița.

CHIMIA FĂGĂRAȘ: 3—1 cu Chimia orașul Victoria, 5—1 cu Gaz metan Mediaș, 2—1 cu Ind. sîrmei C. Turzii.

VICTORIA TG. JIU: 3—0 cu Metalul Tr. Severin, 2—1 cu C.S.M. Reșița, 3—0 cu Metalul Hunedoara.

PROGRESUL BRĂILA: 12—1 cu Victoria Galați, 1—0 cu Electronica Obor, 4—0 cu Victoria Roman.

METALUL TIRGOVIȘTE: 2—0 cu Șoimii Buzău, 2—1 cu Avîntul 9 Mai București, 2—1 cu Flacăra Moreni.

T.U.G. BUCUREȘTI: 3—0 (neprez.) cu Rapid C. F. București, 1—0 cu Metrom Brașov, 1—0 cu Chimia Tr. Măgurele.

ANCORA GALAȚI: 1—0 cu Oțelul Galați, 1—0 cu Chimia Măreșești, 2—1 cu Ceahlăul P. Neamț.

POLITEHNICA IAȘI: 1—0 cu Fulgerul Dorohol, 1—1 cu Gloria Birlad.

MINERUL B. MARE: 2—1 cu Vointa Sighet, 2—2 cu C.I.L. Gherla.

CRÎȘUL ORADEA: 2—1 cu Recolta Carei, 3—1 cu Bihoreana Bihor.

METALUL BUCUREȘTI: 4—4 cu Gloria C.F.R. Galați, 1—0 cu Cimentul Medgidia.

C.S.M. SIBIU: 2—1 cu Dacia Orăștie, 1—0 cu Oltul Sf. Gheorghe.

CHIMIA SUCEAVA: 3—1 cu Viitorul Botoșani, 0—0 cu Medicina Iași.

POLITEHNICA TIMIȘOARA: 3—2 cu Minerul Moldova Nouă, 1—0 cu C.F.R. Arad.

C.F.R. TIMIȘOARA: 3—1 cu Furnirul Deta, 2—0 cu Dunărea Calafat.

VAGONUL ARAD: 3—1 cu U.M. Timișoara, 1—1 cu Minerul Ghelar.

ECOURI DIN CÎTEVA TABERE...

● Reveniți din turneul în Iugoslavia, jucătorii echipei STEAUA și-au continuat pregătirile în Capitală. Deocamdată, antrenorii lor nu au stabilit formația care va juca duminică. Un jucător însă, va lipsi cu certitudine din lot: Vigu, care a suferit în turneu un accident care-l face indisponibil pentru citeva săptămîni.

● Vizita UNIVERSITĂȚII CLUJ la Tg. Jiu este așteptată cu un deosebit interes. La meciul său cu echipa locală Victoria se scontează o asistentă record. Pregătirile jucătorilor din Tg. Jiu sînt în toi, insuficiente de dorința unei afirmări în compania studenților clujești. „C upa aduce pentru prima dată în Tg. Jiu o echipă de A — spune antrenorul lor C. Geolău — și băieții mei nu vor să scape prilejul unei noi afirmări a fotbalului din orașul nostru și să fie un excelent partener, nu adversar, formației din Cluj pentru realizarea unui spectacol mult așteptat de public”.

● O participare inoanelică la DINAMO BACĂU: Kiss. Studentul în anul II la Institutul pedagogic — secția educație fizică — a suferit un accident în timpul unui curs de schi la Lacul Roșu și a fost internat într-un spital din Tg. Mureș (el s-a tăiat la o mină în cantul unui schiu și a pierdut mult sînge).

● Gh. Teodorescu (antrenor la DINAMO OBOR): „Meci greu pentru echipa noastră, dar am spus jucătorilor că este jocul afirmării lor. De aceea sper că vor lupta din răzputeri pentru a arăta ce știu. Satisfacția mea va fi să arăt citeva elemente talentate, de care se va mai vorbi”.

● METALUL BUCUREȘTI a folosit recentul joc cu Rapid ca o repetiție înaintea celui de cupă cu Dinamo București. Și repetiția a vizat în primul rînd ideea de joc pregătită pentru returul campionatului. „Vom folosi — a subliniat antrenorul P. Popescu — o așezare bazată pe posibilitățile jucătorilor, lăsîndu-le libertate de creație, deci fără încorsetare într-un sistem rigid, dar cu respectarea unor principii”.

● LA RAPID apele nu sînt lîmpezite. Antrenorii mai au probleme de rezolvat în legătură cu formația: Dan, care este slăbit, nu prezintă certitudine, de asemenea nici participarea lui Răducanu nu-l sigură.

● C.S.M. SIBIU speră să facă o surpriză în partida cu F.C. Argeș Pitești. Antrenorii I. Ghilind și N. Popa pregătesc o nouă formulă de atac, cu Schwartz—Laufceag—Kiss—Rotaru. Din păcate însă, Kiss mai are de făcut o etapă suspendare și va fi înlocuit cu tînărul Mihai, fundaș de meserie, dar cu calități pentru atacant.

● „Noul val” al CHIMIEI FĂGĂRAȘ (un adevărat izvor de elemente talentate, dintre care citeva au promovat în categorii superioare) cuprinde mulți tineri cu perspective: Suciu, Bentea, Boantă, Manu, Lancea, Feher, Dumitrescu etc., care așteaptă afirmarea în jocul cu Steaua.

● Pînă la închiderea ediției, jucătorii echipelor PROGRESUL, UNIVERSITATEA CRAIOVA, PETROLUL ȘI DINAMO BUCUREȘTI nu se înapoiaseră din turneele întreprinse peste hotare.

Fotbal Fotbal Fotbal

ÎN AȘTEPTAREA SEZONULUI...

- ATENȚIE LA STAREA TERENURILOR
- ÎN DISCUȚIE STABILITATEA DELEGĂRIILOR DE ARBITRI

Zilele se scurg pe nesimțite, apropiind data reluării activității oficiale. Duminică se vor deschide porțile stadioanelor într-o bună parte a centrelor cu echipe în primele eșaloane ale fotbalului nostru. Cîntea de a inaugura sezonul de primăvară revine Cupei României, cu ale sale „șasesprezecimi de finală”, în care formațiile din Divizia A vor face o ultimă... încălzire înainte primei etape a returului campionatului.

PREGĂTIȚI DIN TIMP TERENURILE!

În acest răstimp, grija echipelor se îndreaptă în principal spre desăvîrșirea pregătirii și definițivarea formației de bază. Vremea însă a mai adăugat o preocupare de mare actualitate: pregătirea terenurilor. De fapt, o asemenea preocupare există, trebuie să existe. Dar ultima schimbare bruscă a stării timpului, ninsoarea care a căzut acoperind terenurile cu zăpadă, a făcut-o mai stringentă. Deci, a devenit și mai mare grija pentru întreținerea și aducerea lor la o stare cât mai bună pînă la 3 și 10 martie. Conducerea cluburilor și asociațiilor sportive proprietare de terenuri, administrațiile stadioanelor au datoria să acorde o atenție sporită acestei importante probleme. Un teren bun favorizează jocul bun. De aceea nu trebuie cruțate eforturile în această direcție. Este o obligație a cărei îndeplinire va dovedi spirit gospodăresc și înțelegere față de cerințele fotbalului.

Să nu lăsăm chiar totul pe seama soarelui...

POVESTE VECHIE: DELEGĂRIILE DE ARBITRI

Apropierea începerii activității oficiale ridică însă și alte probleme. Printre ele este și aceea a delegărilor de arbitri.

Discuțiile pe această temă, fie cu conducători de echipe, fie cu antrenori, au dus cu regularitate la concluzia că ceva nu este în regulă, generînd nemulțumiri în rândurile echipelor. S-au făcut și propuneri, unele bune, în măsură să reducă măcar gîtleava din jurul delegărilor și chiar arbitrajului în sine; dar, totul a rămas pe hîrtie, ca simple propuneri. Parte din ele își păstrează însă, actualitatea și dintre ele, ne vom opri mai jos asupra citora, care — după părerea noastră — pot limpezii lucrurile, risipind pretextele și chiar motivele de nemulțumire în legătură cu delegările.

1. Stabilitatea delegărilor. Odată fixate, delegările să nu mai fie schimbate decît numai în cazuri reale de forță majoră, anunțate în timp util. Schimbările de ultim moment au creat multe nemulțumiri printre echipe, care se pomeneau la meciuri cu alt arbitru decît cel pe care-l șiau, cum s-a întîmplat chiar în toamnă („U”-Craiova—Rapid, de pildă, la care s-a prezentat Al. Alexe în locul lui Al. Toth, declarat indisponibil în ultimul moment!). Echipetele aduc un argument atunci cînd pretind această stabilitate: cunoscînd arbitrul, cunosc maniera lui de arbitraj (unul lasă jocul mai liber, altul dimpo-trivă, intervine des) și-și pregătesc jucătorii în raport cu caracteristicile lui.

2. Reintroducerea comun-acordurilor. Realizat între două echipe cu privirea la arbitru meciului dintre ele, comun-acordul poate constitui o măsură menită să asigure stabilitatea delegărilor. În plus, în asemenea situații nici una din echipe nu va putea contesta arbitrajul în fața federației din moment ce ea singură și l-a ales. Federația le poate da acest drept, pe care echipele l-au mai avut, într-un trecut nu prea îndepărtat. Iar dacă ele nu ajung în timp util la o înțelegere, numai atunci să intervină delegarea operată de organul federației, investit cu această atribuție.

3. Reconsiderarea recuzărilor. Este știu că între anumite echipe și anumiți arbitri există nemulțumiri, animozități, create de-a lungul campionatelor. Evident, nu întotdeauna și în mod integral au avut dreptate echipele, după cum nici arbitrajele n-au fost fără greșeli. Dar cert este că s-a născut o atmosferă proastă și nu-i bine să fie alimentată prin delegări inoportune. De aceea considerăm că ar fi util ca dreptul de a recuza, înainte de începerea sezonului, să fie în atenția Colegiului central de arbitri care să țină seamă de dorințele exprimate de echipe.

Desigur, arbitrii trebuie întăriți în autoritatea lor, feriți de orice umbră care ar putea pune la îndoială buna lor credință, dar nici doleanțele echipelor nu pot fi ignorate. În fond, ele joacă și-și pot lua toată răspunderea în împrejurări pe care singure și le creează. În orice caz, prin stabilitatea delegărilor, prin intrarea în funcție a dreptului de a alege arbitri de comun acord sau de a recuza, credem că se poate asigura un alt cadru de desfășurare a jocurilor mai favorabil, și acest lucru este cel mai important.

P. G.

GAZ-METAN MEDIAS

Deosebit de util pentru pregătirea jucătorilor de la Gaz metan a fost recentul turneu întreprins între 5-16 februarie în R.D. Germană. Prima partidă s-a disputat la Heningsdorf, în compania formației Motor care a câștigat cu 5-4 (2-0). Cea de a doua, la Neubrandenburg în compania echipei cu același nume. Gaz metan a pierdut din nou, de data asta cu 2-0 (0-0). În sfîrșit, turneul s-a încheiat în orașul Rostock: 4-0 (2-0) în favoarea echipei locale Hamza.

Cu toate că cele trei partide au fost pierdute, ultima chiar la scor, antrenorul medieșean, MIHAI LUCA, consideră că jocurile, disputate în compania unor formații cu stiluri diferite și cu grade de pregătire diferite, au constituit totuși un bun prilej pentru deplatarea lacunelor.

Înapoiată în orașul de pe Tîrnave, Gaz metan își continuă pregătirile (accentul punîndu-se pe deficiențele semnalate în turneul amintit) în așteptarea returului. Iată lotul: Cerneanu, Daisa, Deac, Lepădatu, Kędzi, Schiau, Ghilarmali, Marinescu, Staudt, Panaiteanu, Petrică, Gărtner, Dumbreanu, Zanca, Matei, Feurdean, Szabo. A fost promovat în lotul primei echipe juniorul Liviu Aldea (fundas). La pregătiri mai participă și portarul Ioo, revenit din armată.

Z. RIȘNOVEANU
corespondent

MEDICINA TG. MUREȘ

După o comportare bună în prima parte a întrecerii echipelor din seria Nord a Diviziei C — locul 2 la un punct de lider — studenții, ținînd seama de faptul că sînt în primul an de participare într-un campionat divizionar, speră ca și în retur să aibă o comportare bună, pentru ca finele întrecerii să-1 găsească cel puțin pe același loc. Posibilități există.

Sub conducerea antrenorului FRANCISC CSIKI, ei își continuă pregătirile începute încă de la 5 ianuarie.

Lotului folosit în tur 1 s-au mai adăugat portarul Cota, reintrors din armată și fundașul Bartok, de la A.S.A. Tg. Mureș.

C. ALBU
corespondent

OLIMPIA ORADEA

„Sînt de foarte puțină vreme venit la conducerea echipei”, ne declară fostul internațional LADISLAU ZILAH, antrenorul echipei. Cu toate acestea, după cum ne-am dat seama cu prilejul unei vizite făcute la sediul asociației sportive orădene, Zilahi are intenția să îmbunătățească totul jocul formației sale. Și pentru că linia de mijloc constituia unul din punctele nevralgice, se consideră că prin transferarea lui Cojocaru și Jacob de la Crișul, milocul terenului va fi considerabil întărit.

Olimpia a avut un concediu foarte scurt, numai de 10 zile. După aceea — pregătiri în aer liber și, începînd de la sfîrșitul lui ianuarie, meciuri amicale.

— Sînteți mulțumit de stadiul pregătirii?

— Da, ca și de buna dispoziție și pofta de joc arătate de băieți. Singura nemulțumire este lipsa unui teren pentru antrenamente, lipsă care, după cum se înțrevăd lucrurile, nu va fi rezolvată într-un viitor prea apropiat.

— Ce lot aveți la dispoziție?

— Notăți: Porosai, Mărculescu, Medveș, Földvari, Kőszegi, Bokor, Cojocaru, Jacob, Vlad, Pop, Bașos, Petrică, Szakaes III, David, Ulici, Pugna, Tanczos, Kelemen, Dull.

ELECTRONICA OBOR BUCUREȘTI

Tînărul lot al echipei Electronica Obor își continuă pregătirile în vederea returului cu aceeași rivnă ca și pînă acum, sub conducerea antrenorului S. TA-CIUC. Dat fiind faptul că terenul său gazonat nu poate fi folosit (fiind prea moale și ar exista riscul degradării), antrenamentele au loc pe unul din terenurile secundare din parcul sportiv Dinamo, dar numai pînă la 3 martie. Apoi, lotul își va stabili locul de pregătire la „Electronica”. În această ultimă perioadă de antrenament, antrenorul pune ac-

cent pe jocuri (pînă acum echipa a susținut 7 partide) în scopul de a se fixa, după gradul de pregătire a jucătorilor, asupra formației de bază. În zilele următoare, mai precis la 3 și 6 sau 7 martie, Electronica Obor va disputa ultimele două meciuri de verificare.

Lotul, descompus în cinci dintre cei mai buni fotbaliști, a fost completat cu elemente tinere: Ivanovici (portar), Gh. Ionescu, Focșă, Dima, Cheran, Chiuleanu — acesta din urmă un talent cu mari perspective.

MINERUL BIHOR

La această echipă, unde ani de-a rîndul a existat preocupare doar pentru „culegere” fotbaliștilor care nu mai aveau loc în echipele lor de baștină, se pare că în ultima vreme optica s-a schimbat: din discuțiile avute cu fosta conducere a secției și cu tovarășii din conducerea Comitetului sindical, s-a desprins faptul că, înviind din propriile lor lipsuri, munca de creștere a juniorilor se va îmbunătăți simțitor în perioada ce urmează.

Dar, surprinzător, tocmai acum cînd s-a ajuns la asemenea concluzii, echipa de juniori a rămas fără antrenor!

Ceea ce surprinde și mai

mult este faptul că și conducerea secției de fotbal — care a ființat mai mult teoretic — s-a destrămat complet. De altfel, analiza comportării echipei în prima parte a campionatului s-a făcut fără jucători, tocmai datorită dezorganizării secției. Speranțe sînt însă că lucrurile se vor îndrepta pînă la începerea returului. Dar cum timpul trece, se impune o dinamizare a lucrurilor. Aceasta cu atât mai mult cu cît la ora actuală doar antrenorul IANCU VĂR-ZAN se mai ocupă de soarta acestei echipe din seria Nord a Diviziei C...

V. SERE
corespondent

GLORIA BÎRLAD

În lipsa antrenorului Ion Ștefănescu, plecat cu echipa la un meci amical, la Focșani, amănunte despre pregătirile și... speranțele pentru retur ale liderului seriei Est din Divizia C, ne-a oferit tov. VASILE POPA.

— Pregătirile sînt urmărite cu multă atenție nu numai de noi, cei din conducerea Gloriei, ci, pot spune, de... întreg orașul. Și aceasta pentru că toată lumea este dornică să vadă pe Gloria în Divizia B. La startul returului ne prezentăm nu numai cu o formație destul de bună și de bine pregătită, dar și cu patru puncte avans față de cea de a doua clasată, Ancora Galați. Faptul are importanță pentru că meciul cu Ancora îl vom disputa în deplasare.

— Lotul...?

— ...A suferit destule modificări: portarul Arghișan a plecat la Vagonul Arad, Iancu, Podină, Pirvu și Popovici la Progresul Brăila, Căpușan și Chiran chiar la Ancora Galați! Acum contăm pe Diaconu, Pascal (portari), Șică, Cucu, Angheluță, Beniovski (fundasi), Vasilache, Foca (mijlocași), Albu, Trăznea, Takacs, Naghi (atacanți). Dintre rezultatele înregistrate pînă acum notăm un egal (1-1) cu F.C. Arges, o înfrîngere la limită (1-2) în fața Politehnicii Galați suferită chiar pe terenul nostru, 1-1 cu Metalul Buzău și 1-2 cu Șoimii Buzău, ambele la Buzău. Rezultate oarecum contradictorii pînă acum, dar sperăm că pînă la 10 martie pregătirea echipei va ajunge pe o treaptă mult mai înaltă.

M. T.

LA 10 MARTIE START ȘI ÎN RETURUL DIVIZIILOR B ȘI C

Etapa de duminică a „Cupei României” și pregătirile formațiilor din primul campionat al țării, au făcut ca privirile tuturor să se îndrepte către aceste evenimente.

Dar să nu uităm că tot la 10 martie, adică o dată cu Divizia A, se vor alinia la startul returului și formațiile din „B” și „C”. De aceea, o raită, făcută cu sprijinul

corespondenților și trimișilor noștri la aceste echipe, pare a fi binevenită. Mai ales că numai de probleme de rezolvat nu duc lipsă aceste echipe...

Dintre cele mai importante s-o notăm pe aceea care a devenit, se pare, caracteristică: lipsa unor terenuri de zgură, bine întreținute, pentru antrenament.

POLITEHNICA GALAȚI

La Galați, joia trecută, o „trufandă” — prima întîlnire internațională a anului, în care Politehnica a învins cu 1-0 pe ROW Rybnik, echipă clasată pe locul secund în divizia B poloneză și cu mari șanse de promovare în prima categorie.

Speranțe similare de promovare nutrește și studenții de pe malul Dunării. Și, după cum ne-a spus antrenorul lor, PETRICĂ RADULESCU, saltul de pe actualul loc V pe locul secund, care să le asigure dreptul de baraj în vederea completării celor 16 protagoniste ale viitorului campionat „A”, nu are de loc un caracter senzational. Calcule precise ne-au fost înfățișate pentru a demonstra, că cele două puncte care îi separă pe politehnicienii gălățeni de actualii „secunzi”, Ceahlăul Piatra-Neamț, vor fi lesne spulberate. Iată cheia de boltă a raționamentului: meciurile din retur cu primele patru clasate în prima parte a campionatului (Politehnica Iași, Ceahlăul P. Neamț, Electronica Obor și Metalul București) se vor disputa la Galați. Așa că, după cum se pare, mai trebuie doar un singur lucru: ca socoteala de acasă să se potrivească cu cea de pe stadionul Dunărea...

Pentru ca treburile să meargă bine de la început, jucătorii de la Politehnica Galați au efectuat în perioada de iarnă peste 30 de antrenamente. „Din păcate însă, ne spune antrenorul P. Radulescu, datorită lipsei unor terenuri corespunzătoare acestei perioade în oraș, a trebuit să ne efectuăm pregătirea pe

doză terenuri: I.S.L.G. și cel cu zgură al Politehnicii, total improprii. Iar acum, cînd gazonul nostru arată ca arăt (într-adevăr, după meciul cu echipa poloneză așa se înfățișă — n. red.) sîntem nevoiți să ne antrenăm pe pista stadionului Dunărea! Cum mai putem vorbi în asemenea condiții de îmbunătățirea tehnicii jucătorilor? Este adevărat că mai sînt unii care cred că esențialul în această perioadă pregătitoare o constituie mișcarea în bazin sau pe parchetul sălii de gimnastică... Vom încerca să refacem terenul pierdut în acest sens în cele două săptămîni pe care le mai avem la dispoziție, cînd vom fi oaspeții Brașovului.”

Interesîndu-ne de situația școlară a fotbaliștilor politehnicieni, ni s-a comunicat că Neagu (antrenorul său ne-a spus că tînărul jucător, repozitat pe post de atacant retras, nu l-a ridicat nici o problemă pînă în prezent și speră ca randamentul și seriozitatea acestuia să fie, în sfîrșit, acordate cu talentul și Dima, sînt pe cale să-l urmeze pe Cojocaru, proaspăt absolvent al facultății. În general, situația este îmbunătățită față de sesiunile trecute. Doar Iorgulescu și Boteses rac notă discordanță.

Clubul studențesc gălățean, neoferindu-ne nici o noutate în privința lotului de jucători în preajma returului, ne-a promis în schimb o noutate la sfîrșitul acestuia: o prezență în baraj!

P. SL.

TRACTORUL BRAȘOV

La începutul campionatului, nu mai puțin de cinci jucători din echipa Tractorului (Ștefanov, Petruț, Oprică, Trăznea și Balint) au plecat să-și satisfacă stagiul militar. Acest handicap a fost suportat destul de greu, echipa găsindu-și cadența abia spre finele turului. Acum, cînd pregătirile sînt în toi, Tractorul Brașov nu posedă decît 15 jucători: Covalic, Tați — portari, Mereș, Rișniță, Chimina, Roșca, Romanov — fundasi, Pop, Ciripoi, Balint, Șerb — mijlocași, Chereses, Vălav, Ciupa, Vintu — atacanți.

Antrenorul echipei, ANDREI ROMAN, este în mare dilemă și, în cazul cînd nu se reîntorc o parte dintre cei plecați, va trebui să apeleze la cîțiva juniori din pepiniera proprie. Indiferent însă de modul cum se va rezolva această chestiune legată de completarea lotului, la ora actuală optimismul caracterizează întreaga echipă care este decisă să-și atingă obiectivul propus: locul III în seria I a Diviziei B.

C. GRUIA
corespondent

POIANA CIMPINA

Tea juca de acum încolo în varianta 1-4-3-3. Îmbucurător este și faptul că alit conducerea secției cit și cea a asociației au înțeles să asigure echipei cele mai bune condiții pentru a se

prezenta în returul campionatului cu moralul consolidat, fapt care va mări și puterea ei de luptă spre a escalada treptele clasamentului către zona de viri.”

Cit privește efectivul, acesta a suferit puține modificări. Notăm venirea lui Dragomir și plecările lui Bejan (la C.F.R. Păscani) și Stroe (la Petrolul Ploiești). (S. B.)

U.R.S.S. — O ECHIPĂ CARE CONFIRMĂ ȘI ÎȘI SUSȚINE ASPIRAȚIILE

PREZENTE ÎN „CUPA EUROPEI”. De mulți ani fotbalul sovietic se menține în primul eșalon mondial, înscriindu-și numele pe lista unor performanțe care au susținut și justificat aspirațiile sale. Prima sa realizare de răsunet însă a înfăptuit-o cu opt ani în urmă când a cucerit „Cupa H. Delaunay”, cu care a fost dotată „Cupa Europei”. Două victorii, cu 3-1 și 1-0, asupra Ungariei în optimi, un „hop” trecut ușor în sferturi, prin neapărarea Spaniei, un succes net în semifinale în fața Cehoslovaciei (3-0) și față echipa U.R.S.S. în finala competiției. Meciul cu Iugoslavia a fost foarte dificil și a necesitat 120 de minute de joc, la capătul cărora fotbalistii sovietici au obținut decizia cu 2-1, dar nu înainte de a trece prin mari emoții (iugoslavii au condus 48 de minute cu 1-0). Ei și-au dovedit valoarea și în ediția următoare a „Cupei Europei”, calificându-se din nou în finală: 2-0 și 1-1 cu Italia în optimi, 1-1 și 3-1 cu Suedia în sferturi, 3-0 cu Danemarca în semifinale, dar 1-2 cu Spania în finală. Și acum, iată-i din nou printre favoriții actualei ediții. Drumul spre sferturile de finală a cunoscut o singură înfrângere în cele 6 meciuri disputate în grupa a III-a (din totalul de 18 jocuri susținute în 1968): 0-1 cu Austria la Viena. În rest, succese clare: 2-0 și 5-2 cu Finlanda, 4-0 și 1-0 cu Grecia și o victorie mai grea, 4-3, cu Austria. Viitorul examen se anunță extrem de dificil: Ungaria emite veleități egale la calificare.

„METAMORFOZA IAKUȘIN”. Schimbarea survenită în conducerea tehnică a reprezentativei, asociată cu resursele inegalabile ale fotbalului sovietic (dovadă că anul trecut Dinamo Kiev a cucerit campionatul fără a avea jucătorii din lotul național), a determinat un drum nou în activitatea internațională, calitativ

jocul urcând pe o treaptă superioară sub raportul dinamicii, al spectaculozității și eficacității. În 1967, 13 din cele 18 meciuri — amicale sau oficiale — au avut loc în deplasare și totuși bilanțul echipei naționale este excelent: 12 victorii, 4 meciuri nule și 2 înfrângeri, 42 goluri marcate și 19 primite. Mai notăm un amănunt extrem de semnificativ: peste 50 la sută din spectatori prezenti la jocurile grupei a III-a a campionatului Europei (413.500) au fost înregistrați la partidele echipei U.R.S.S. (260.500)!

Sporirea eficacității reprezentativei este desigur un merit al lui Iakuşin — succesorul lui Morozov — care însă a beneficiat și de împrejurarea favorabilă unei întăriri a atacului prin reîntrirea lui Sreļov și apariția lui Bişevet, o adevărată revelație chiar pe plan european, descope-rire a clubului Dinamo Kiev. Nu-i mai puțin adevărat însă, că adept al jocului ofensiv, Iakuşin a știut să-l imprime echipei, al-tindându-l pe vechia structură a apărării și generând multă elasticitate. Echipa seamănă tot mai mult cu o armonie: se strânge și se desface după cum impune jocul și adversarul.

PRINCIPALII PIONI AI ECHIPEI. Indiferent de modificările survenite în formație, Iakuşin a păstrat un schelet de bază: Şesternev („libero” care asigură acoperirea centrului apărării) — Hurfilava („jandarmul” atacantului cel mai avansat) — Voronin cel mai defensiv mijloc — Sabo (coordonator și chiar realizator, 3 goluri în campionatul Europei) — Cislenco (fin dribler și redutabil realizator, unul din cele mai bune aripi din Europa) — Sreļov (strateg dar și golgeter de prima mărime) — Bişevet (jucător cu mare capacitate de a lărgare, de neoprit în acțiuni). Alături de aceștia Iakuşin a „rodât” pe Afonin și Istomin, Lenev și Sovrebov, Anişkin și Logofet, Malafeev, Banişevski, Maslov și Nodia, revelația ultimului Turneu U.E.F.A. În poartă: Iaşin a cedat postul lui Kavazaşvili și acum în urmă și-a făcut apariția și Psenişnikov, succesori demni de reputația marelui Lev.

PERSPECTIVE? Sînt acelea pe care le deschide o formație omogenă, solidă, foarte dificil de zdruncinat în meciuri importante după aceea, reprezentativa litate, de temut pentru orice adversar.

Şesternev (stînga) și Gaiici, doi dintre cei mai buni jucători ai reprezentativelor Uniunii Sovietice și Iugoslaviei

IUGOSLAVIA — SPERANȚE ÎN „SPERANȚE”

și cea a R.F. a Germaniei l-a în-deplinit echipa Albaniei care, reușind un rezultat de egalitate (0-0) în fața unsprezecului vest-german, la Tirana, a barat acesteia drumul spre primul loc. Astfel, echipa lui Rajko Mitici — actualul selecționer iugoslav — a căpătat dreptul de a participa la sferturile de finală ale „Campionatului Europei”, după ce înregistrase în cadrul seriei următoarele rezultate: 1-0 și 1-3 cu R.F.G., 2-0 și 4-0 cu Albania. Dintre cei 247.000 spectatori înregistrați în total, la meciurile grupei, 172.000 au fost înregistrați la meciurile Iugoslaviei. Partida care a bătut recordul asistenței, R. F. a Germaniei—Iugoslavia, disputat la Hamburg: 72.000 spectatori.

MITICI: NU — INTERNAȚIONALII DE PESTE HOTARE; TOTALĂ ÎNCREDERE TINERETULUI. Făcîndu-și din lansarea unei reprezentative tinere, construită din cele mai autentice talente ale generației, de curînd sau mai de mult intrată în arenă, profesiunea de credință a activității lui, acest tenace și pri-ceput tehnician care este Mitici, a anunțat că nu va apela în nici un caz la serviciile celebrilor internaționali iugoslavi aflați la diverse cluburi de peste hotare. Principalii aspiranți la tricourile naționale pentru meciurile cu Franța, din sferturile de finală sînt următorii:

PORTARI. Pantelici (25 ani — Vojvodina Novi Sad), considerat demn de faima predecesorilor săi,

Soskici, Radenkovi, Beara; Mutibarici (23 ani — Vardar Skoplje) talentul nr. 1 al grupului de tineri; Vukcević (26 ani Hajduk Split), un excelent portar, dar tentat prea mult de spectaculozitatea intervențiilor, de fotogenia lor. FUNDAȘI: Fazlagići (25 ani — Sarajevo), bun tehnician, viguros, rapid, avînd experiența meciurilor grele, este considerat conducătorul apărării; Damjanovici (27 ani — Partizan), excelent tehnician, cam încet, se bazează pe un apreciat simț al plasamentului; Holcer (23 ani — Hajduk Split), utilizat și ca „libero”, jucător cu o putere de luptă rar înfîlînită; Rasovici (26 ani — Partizan) un jucător complet. MIJLOCAȘI. Georgevici (19 ani, Partizan), cel mai mare talent al noii generații, un veritabil conducător de joc la mijlocul terenului; Belin (26 ani, Dinamo Zagreb), foarte prețios pentru experiența lui, joacă mult mai bine ca mijlocas ofensiv, fiind un excelent paseur; Becejać (26 ani — Olimpia Ljubljana), fotbalist complet. ATACANȚI. Gaiici (21 ani — Steaua roșie), jucătorul nr. 1 — al fotbalului iugoslav — în momentul de față; Osim (26 ani — Zelesnicar), dribleur de clasă; Zambata (27 ani — Dinamo Zagreb), șuter de mare precizie, omul de gol; Pavlici (24 ani — Dinamo Zagreb), de o rapiditate deconcertantă; Hasanagić (27 ani — Partizan), și realizator și creator; Lazarevici (26 ani — Steaua roșie), golgeterul turului, a marcat foarte multe goluri cu capul; Bajici (26 ani, Partizan), o extremă foarte greu de ținut.

CREȘTEREA RATEI

Carnet
extern

TRANSFERURILOR VA RUINA FOTBALUL ?

Nu de mult presa engleză consemna un nou record al transferurilor în fotbalul insular: pentru Martin Chivers, Southampton cere 125 000 de lire. Faptul în sine, ca și implicațiile sale, au prilejuit diverse luări de poziție, punctul de plecare oferindu-l chiar președintele Ligii, Len Shipman, care a afirmat că asemenea sume vor avea ca rezultat inevitabil atotputernicia celor mai bogate cluburi. Iar ziarul „Times” a scris că asemenea oferte fac un serviciu jucătorului, clubului și fotbalului însuși.

S-au căutat imediat și cifre comparative, în timp și în spațiu. Astfel, dacă în anul ’39 — „zilele inocenței ferice”, cum le caracterizează Brian Glanville în revista „World Soccer” — lumea fotbalului insular a fost șocată de suma de 9 000 de lire oferită de Arsenal pentru incompăribilul Alec James, azi nimeni nu se mai miră, în Italia de pildă, de o sumă de peste 200 000 lire! De fapt, ce noutate ar oferi o asemenea sumă pentru „il calcio” dacă încă de acum șapte ani, transferul lui Suarez de la Barcelona la Inter a tranzacționat suma de 210 000 lire, iar azi un eventual transfer al lui Pele este negociat în jurul a jumătate milion de lire ?

Intr-o asemenea „horă a lărilor sterline” evident că nu pot răzbate decît marile cluburi. Nici acestea însă, dispuse să se lanseze în licitația marilor transferuri, în această concurență acerbă, nu ies cu bine întotdeauna după „adjudecare”. Se poate reaminti în acest sens cazul clubului italian A. S. Roma care, reușind să legitimeze asemenea vedete ca argentinianul Sormani și germanul Schnellinger n-a mai putut, în schimb, să asigure remunerarea antrenorului Juan Carlos Lorenzo, clubul fiind obligat să apeleze, în ultimă instanță, la publicul susținător !

Uneori bursa valorilor, supralicitarea pe temeuri pur speculative, eludează adevărata valoare. Astfel F.C. Torino, care în dezastrul aerian din 1949 a pierdut o echipă, după ce în ultimii ani a legitimat asemenea vedete ca Denis Law, Gerry Hitchens, Nestor Combin, a plusat în anul trecut nemăsurat de mult pe Gigi Meroni, nu de mult victima tragică a unui accident de circulație. Nu constituia nici un secret faptul că în anul acestui jucător, puțin cunoscut pe plan internațional și nici măcar senator de drept în reprezentativa Italiei, se negociau sume apreciate la 400 de milioane lire italiene. Record mondial !

Mai există însă și un alt aspect pe care revista „World Soccer” îl sesizează, acela al jucătorilor transferați numai pentru a fi scosi din circuit. Astfel, Ernie Hunt, achiziționat de Everton pentru 80 000 lire, după principiu, tot ce mișcă, să fie cumpărat (fostul mijlocas dreapta al lui Wolverhampton Wanderers, avușese aci o bună evoluție joacă mult în echipa de rezervă. Un caz similar l-a oferit cu ani în urmă clubul italian Juventus care l-a achiziționat odată cu celebrul John Charles și pe adolescentul Bruno Nicolé (17 ani), pe atunci un pericol pentru înaintaș la Padova. Evident că Nicolé a trebuit să stea pe banca rezervelor, astfel eșuînd un talent despre care se spunea că se anunța drept un veritabil urmaș al lui Pirla.

Am relevat mai sus doar cîteva din argumentele ce susțin semnul de întrebare din titlu.

ETAPE DECISIVE ÎN CUPELE EUROPENE

Ieșite, pentru moment, din actualitatea sportivă, cele trei cupe europene — care prilejuiesc dispute pasionante — își fac reîntrirea treptat pe scena fotbalistică.

„CUPA CAMPIONILOR EUROPENI”

(sferturi de finală)

MECIURILE

TUR	RETUR
6.III VASAS Budapesta	— BENFICA Lisabona 14.III
3-2 ENTRACHT Braunschweig	— JUVENTUS Torino 28.III
6.III REAL Madrid	— SPARTA Praga 20.III
28.II MANCHESTER United	— GORNIK Zabrze 13.III

„CUPA CUPELOR”

(sferturi de finală)

MECIURILE

TUR	RETUR
28.II STANDARD Liege	— A.C. MILAN 13.III
1-1 F.C. VALENCIA	— BAYERN München 13.III
2-0 HAMBURGER S.V.	— OLYMPIQUE Lyon 20.III
28.II CARDIFF City	— TORPEDO Moscova 19.III

„CUPA ORAȘELOR TIRGURI”

(optimile de finală)

MECIURILE

TUR	RETUR
1-0 VOIVODINA Novi Sad	— GÖZTEPE Izmir 28.II
1-0 FERENCVAROS Budapesta	— F.C. LIVERPOOL 1-0
1-0 LEEDS United	— HIBERNIANS Edimburg 1-1
28.II F.C. ZÜRICH	— SPORTING Lisabona 13.III

(În această competiție, etapa 8-imilor cuprinde numai 4 jocuri; 4 echipe au fost qualificate, prin sorți, pentru sferturi de finală: Glasgow Rangers, Atletico Bilbao, A.C. Bologna și F.C. Dundee).

Precizăm că în primele două competiții, cu sferturile de finală

se revine la jocul al treilea, pe teren neutru, în caz de egalitate după două meciuri. Așadar, golurile marcate în deplasare nu mai sînt luate ca un criteriu pentru departajarea echipelor aflate la egalitate de golaveraj.

DE ICI, DE COLO...

aflați peste hotare pentru echipa națională, cel suedez, Bergmark, din contră, îi va alina curînd, în partida cu Spania de la 28 februarie (la Sevilla). Este vorba de Lindmann și Turesson (aflați în Austria, la Viena), Axelsson (Belgia), Bob Larsson (R.F.G.) și Kindvall (Olanda). Îi pregătește pentru meciurile cu Franța...

Fritz Walter, căpitan de onoare al naționalei vest-germane, a fost văzut la o halbă de bere cu colegii săi — ceea ce pentru Fritz e un lucru neobișnuit. Mulți credeau că el este bolnav.

După 12 ore Fritz s-a îmbolnăvit realmente și medicul l-a ordonat să stea în pat.

Într-o altă parte, Inge Danielsson de la Helsingborgs va juca în noul sezon la clubul olandez Ajax Amsterdam, după ce în decembrie a jucat la F. C. Nürnberg, apoi la Ajax, iar a avea delegarea federației sale — fapt pentru care a fost suspendat pînă la 14 martie.

Într-o altă parte, Inge Danielsson de la Helsingborgs va juca în noul sezon la clubul olandez Ajax Amsterdam, după ce în decembrie a jucat la F. C. Nürnberg, apoi la Ajax, iar a avea delegarea federației sale — fapt pentru care a fost suspendat pînă la 14 martie.

În timpul jocurilor Olimpice de la Grenoble a decedat, ca urmare a unui atac de cord, maseurul echipei italiene de schi, Della Casa. Acesta îndeplinea, de ani de zile, funcția de maseur al echipei de fotbal Internazionale Milano.

„Toate golurile mele“ 9

FRAGMENTE DIN CARTEA FOTBALISTULUI VEST-GERMAN UWE SEELER

În acest ultim capitol, Uwe face câteva considerații legale de fotbal și mișcarea fotbalistică, învățăminte trase de el în anii petrecuți pe gazon.

Pentru meciurile din liga federală îți trebuie o condiție fizică impecabilă, căci problema care se pune nu este de a rezista nouăzeci de minute ci de a-ți impune jocul timp de nouăzeci de minute. Eu de exemplu, cind dau peste un adversar puternic, trebuie să știu să-l dezarmez. În caz că m-aș da înapoi, ar însemna de la bun început că mă aflu voit pe o poziție pierdută. Bineînțeles că nimeni nu poate fi „la fel de bun“ în permanență. În definitiv, nici Armin Harry nu alerga în fiecare zi o sută de metri în 10,0 secunde. În cazul în care în timpul unui meci, doi sau chiar trei jucători capotează, meciul este iremediabil pierdut, căci ceilalți opt sau nouă nu ar mai putea face față.

În campionatul regional al lănderelor mai întâlneam uneori echipe cărora le puteam face față cu „jumătăți de măsură“. În cadrul ligii federale, acest lucru este exclus! Aici domnește un echilibru de forțe care pur și simplu nu permite nici un fel de superficialitate. Trebuie să joci treizeci de meciuri în deplinătatea forțelor fizice. Și pe măsură ce trece timpul, acest lucru devine tot mai greu. Cine nu se prezintă chiar de la prima etapă în formă maximă de campionat trage consecințele. În 1964, la sfîrșitul primului campionat al ligii federale, am înțeles cit de adevărat este acest lucru.

La 31 iulie 1964 urma să jucăm un meci amical contra unui mare adversar: Dukla Praga.

Dimineața am dormit mai mult ca de obicei, căci jocul se desfășura la noi, la Hamburg... Apoi, contrar tuturor regulilor, m-am pregătit să ies în oraș, la o plimbare, căci promisesem lui Masopust și Pluskal să colindăm împreună.

Îi cunoscusem la Londra în 1963, cind am jucat împreună în „Echipa Lumii“ împotriva Angliei și ne-am împrietenit repede. De atunci încă data invitația mea de a ne plimba împreună prin Hamburg, în cazul în care ei ar veni aici. Ori, astăzi, aveam unica posibilitate să fac acest lucru, căci a doua zi după meci, echipa din Praga trebuia să plece. Pe la zece și jumătate am plecat cu Ilka și cu fetița mea, Kerstin, la hotelul „Europäischer Hof“ pentru a ne întâlni cu Masopust și Pluskal.

Nici nu am apucat bine să ne salutăm prietenește, că am și fost asaltați de o mare masă de amatori de autografe. Dimineața trecu repede. La prinz, i-am lăsat pe cei doi prieteni ai mei la hotel. Cind ne-am strîns mințile pentru a ne spune la revedere, Masopust exclamă: — Mă bucur de jocul de astăzi-seară. Sînt convins că va fi un joc frumos.

— Bineînțeles, am răspuns eu. Hamburger SV joacă cu plăcere împotriva unor echipe cu o tehnică perfectă.

Amîndoi îmi mulțumiră pentru compliment și dispărură în camerele lor pentru a se odihni, căci și ei voiau să fie cit se poate de „proaspeți“ pe terenul de joc...

La orele 18,30 am plecat cu autobuzul spre stadionul „Volkspark“. Străzile deveniseră neîncăpătoare din cauza numărului mare de mașini, căci toți iubitorii fotbalului erau în drum spre stadion. Un polițist pe motocicletă se lupta din răspunderi pentru a croi drum autobuzului nostru.

La intrarea pe stadion, lumea se așezase pe două rînduri adresîndu-ne cuvinte de încurajare. Ni se întîlniseră creioane și fotografii, dar nimeni n-avea timp de autografe. Cabina, o mică încăpere cu bănci și cuier, ne părea o oază a liniștii față de tumultul de pe stadion... Cîteva îndrumări tactice de ultimă oră și fluierul ne chemă pe teren.

Ne devenise imediat clar că Masopust a-vea de gînd să joace centru retras, pentru a-l ademeni astfel pe centrul nostru mijlociu înainte și a crea virfurilor sale de atac spațiu de joc. Noul nostru antrenor, Georg Gawliczek, ne dăduse sfaturile necesare pentru a putea preveni această tactică.

Cu toate că starea timpului era destul de nefavorabilă, peste 50.000 de spectatori veniseră să vadă această partidă care se desfășura la lumina reflectoarelor. Din tribune se auzau încurajări ca „Uwe — cel puțin trei“, sau „Uwe — trage tare“. Dar nici nu începu bine jocul că praghezii ne și supuseră unei mari presiuni. Pascele lor erau cit se poate de precise și noi ne descurcam numai cu greu... Jocul a continuat în același ritm susținut, împus de oaspeți și după 30 minute ei conduceau cu 1-0.

Cîteva minute mai tîrziu, Dörfel se apropie de mine, cu mingea la picior. Am sesizat, am luat-o înainte, m-am strecurat printre apărători și am primit în fine centrarea așteptată... dar bucuria mi-a fost de scurtă durată. N-am ajuns mingea. Am strigat cit am putut: — Ce faci omule? Altă dată să pasezi mai jos și mai precis!

De parcă m-ar fi ascultat și tot nu se putea nimeri mai bine. Trecu pe partea stîngă a terenului, îmi centră din nou și de data asta m-a servit exact la înălțimea capului. Am lovit mingea tare cu fruntea și... 1-1. În pauză eram totuși destul de demoralizați. Praghezii fuseseră categoric mai buni.

La reluare, ploaia în rafale. Depuneam eforturi mari pentru a păstra controlul balonului. Cei de la Dukla continuau să atace în trombă. Un sut puternic... și Horst Schnoor părea depășit, dar în ultima secundă fundașul nostru Lothar Kropelin, salvă... cu mina. Penalii! Fundașul Dvorak își potrivea mingea. El era marele specialist în asemenea lovituri. De data aceasta însă, praghezii ar fi făcut mai bine să încredințeze altcuiva executarea acestei lovituri.

În timpul pregătirilor pentru acest meci, antrenorul nostru studie foarte multe fotografii luate la diferite jocuri ale echipei din Praga. Printre ele erau și unele care-l arătau pe Dvorak trăgînd de la unsprezece metri. De fiecare dată el trăgea în partea dreaptă, în stînga portarului deci. Probabil că acesta era colțul lui favorit. Toți specialiștii în executarea penalturilor au de obicei un asemenea „colț favorit“.

Peste întregul stadion se lăsase între timp o tăcere mormintală, căci urma „duelul“ între doi oameni, în care nimeni nu poate interveni.

— Atenție la colțul sting, strigă antrenorul nostru.

Dvorak își luă elan. Mingea zbură — la semi-înălțime — spre colțul sting al porții apărate de Schnoor. Horst reacționă fantastic și respinse balonul în teren. De necrezut!

Spectatorii aclamă cu entuziasm. Puțin mai tîrziu am reușit să marchez cel de al doilea gol și rezultatul de 2-1 fu menținut pînă la fluierul final. Fusesse un joc excelent pe care îl putea cîștiga la fel de bine și Dukla Praga.

Privite prin prisma internațională, ideile în fotbal sînt foarte diferite. Am fost întrebat odată prin ce se deosebește fotbalul latin de cel din centrul sau răsăritul Europei, de cel englez și de cel sud-american; dacă deosebirile sînt pregnante și dacă unui jucător bun îi este indiferent dacă joacă im-

potriva unei echipe italiene, spaniole sau portugheze.

Întrebarea mi s-a părut la început oarecum neserioasă, dar gîndindu-mă mai bine am văzut că scopul întrebării era de a se face o paralelă între țări cu un fotbal asemănător. De fapt, paralele există multe. Sudicii, de exemplu, se folosesc de cu totul alte „trucuri“ decît orice echipă nordică sau din răsărit. Numai acela care cunoaște aceste lucruri din experiență proprie este înarmat pentru viitor și știe precis peste ce va da pe terenul de joc, cu foarte mici variante, bineînțeles. Diferențele „genuri“ ale fotbalului internațional trebuie cunoscute odată pentru totdeauna, căci ele se succed în permanență. Sudicii sînt sudici și în fotbal. Chiar dacă o echipă spaniolă, să zicem, ar apare pe teren cu unsprezece jucători noi, ei vor semăna, prin felul lor de joc, cu cei vechi. La echipele englezești, transpunînd aceleași lucruri la felul de joc englezesc, se va constata aceeași identitate. Cu cit cunoști mai bine fotbalul internațional, cu atît mai puține surprize există, indiferent de echipă. Acesta este și unul din motivele importante pentru care este necesar ca, în afara jocurilor obișnuite de campionat intern, să se dispute cit mai multe jocuri internaționale. Numai în acest fel tinerii jucători vor căpăta experiența de care au atîtă nevoie...

Astăzi fac parte dintre cei „bătrîni“ și toată lumea mă crede „uns cu toate aliflile“. Totuși, știu precis că și eu mai fac greșeli.

— Frumos i-ai mai aiurit azi, îmi spuse de multe ori soția mea Ilka, care urmărea meciul din tribună și de cîteva ori ne-am

chiar acela căruia i se adresează pasa și care nu a primit-o pentru simplul motiv că nu a venit în întîmpinarea ei ci a stat, așteptînd-o să ajungă la el. Așa că să nu ne mirăm că apare un jucător advers care-i „suflă“ mingea. După părerea mea, trebuie să vii în întîmpinarea mingii atunci cind o aștepti, tocmai pentru a nu da jucătorului advers posibilitatea de a se interpuce.

Unul din cele mai importante lucruri în fotbal — și asta nu este numai părerea mea — este jocul fără minge. Toți componenții unei echipe trebuie să fie în permanență mișcare. Numai atunci ai certitudinea trimerii unei pase cu adresă fixă. În caz contrar, nu știi efectiv cui să dai mingea și de multe ori ea ajunge în picioarele adversarilor, deoarece coechipierii tăi nu se mișcă sau nu se mișcă destul.

Și mai trebuie avut în vedere faptul că mingea este întotdeauna mai iute ca omul. Un jucător trebuie să știe cind să țină mingea și cind s-o treacă altuia. Această hotărîre luată la timp îl scoate în evidență pe jucătorul bun. Un jucător bun sau „de clasă“, cum se spune, trebuie să acționeze fulgerător. În cazul în care e nevoit să-și întocmească întii o „schemă“, e un caz pierdut.

E adevărat că antrenorul transmite jucătorilor o anumită concepție, o strategie, dar în timpul jocului trebuie să știi să iei hotărîri imediate de unul singur. Și de multe ori jocul decurge cu totul altfel decît a fost „creionat“ înainte. În acest caz, nu se poate să nu iei hotărîri de unul singur, căci antrenorul nu te mai poate ajuta cu nimic. El nu poate pătrunde în teren ca să-ți spună ce ai de făcut.

Nici un jucător nu are voie să spună ulterior că antrenorul i-a dat anumite indicații. Aceasta nu este o scuză.

După cum am mai spus, totul se rezumă la mișcare permanentă în joc. Fiecare trebuie să joace, să joace, să joace. Portarul în sus, portarul în jos, eu nu renunț la minge decît în clipa în care portarul advers o ține ferm în brațe și se pregătește s-o degajeze. Atîta timp cit e numai pe cale s-o prindă, stau și aștept. O scapă sau n-o scapă? Am marcat foarte multe goluri tocmai în acele momente în care portarul advers scăpa pentru o clipă mingea...

Un jucător trebuie să urmărească întreaga desfășurare a jocului și în primul rînd să gindească. Cu cit se complică mai mult sistemele de joc, cu atît mai mult trebuie să gindească jucătorul. Și nu numai să gindească. Trebuie să aibă și idei. Fotbalul de clasă devine tot mai mult o știință.

În toamna anului 1964 am fost onorat în mod deosebit: Dr. Friedebert Becker, redactorul șef al revistei „Kicker“ îmi înmîna pentru a doua oară „Mingea de Aur“, care mi-a fost acordată ca celui mai bun fotbalist al anului...

La sfîrșitul lunii mai a anului 1965, am fost din nou onorat în mod deosebit. În ultima zi a vizitei pe care o făcea în Republica Federală, am fost prezentat reginei Elisabeta II. Majestatea Sa mi-a întins mina și a discutat cu interes vădit despre fotbal și jocurile mele internaționale. Am întîlnit multe personalități, atît germane cît și străine, dar trebuie să mărturisesc că regina Angliei m-a impresionat cel mai mult prin felul ei de a fi. Plus că are o mare înțelegere pentru fotbal.

La 26 septembrie 1965 am jucat la Stockholm împotriva Suediei, în cadrul eliminatoriilor pentru campionatul mondial, marcînd golul care ne-a adus victoria cu 2-1.

În iulie 1966, în cadrul turneului final al campionatului mondial din Anglia, am pierdut în finală, devenind „numai“ vice-campioni mondiali. Nici unul dintre noi nu visa la un asemenea succes. Nici măcar eu. Era al treilea campionat mondial la care participam.

Am o familie fericită, o meserie interesantă de care îmi place să mă ocup, am clubul meu și sper să mai pot juca mult timp de acum încolo fotbal.

Păstrîndu-mi sănătatea, nu mai am nici o altă pretenție, căci atunci voi putea să marchez în continuare goluri!

SFÎRȘIT

Traducere de RADU HERBAY

CUNOAȘTEȚI BIOGRAFIILE MARILOR PORTARI?

În curînd în paginile revistei noastre, fragmente din viețile romanțate ale unora din cei mai cunoscuți portari din istoria fotbalului

- ZAMORA
- PLANICKA
- HIDEN
- OLIVIERI
- GROSICS
- BEARA
- IAȘIN
- GILMAR
- PAVLOVICI

FIGURI DE MARI FOTBALISTI

Philippe GONDET

Alături de Kopa, Fontaine, Pian-toni și Cisowsky, Philippe Gondet este unul dintre cei mai valoroși atacanți produși de fotbalul francez de după război. Fiu al unui medic din orașul Blois, el ar fi putut alege — ca și ceilalți frați ai săi — tot cariera medicală dar, deocamdată, a preferat-o pe cea sportivă, fotbalistică, cea care i-a dat și îi dă satisfacții dintre cele mai înalte. Aceasta nu l-a împiedicat, totuși, ca — paralel — să se îngrijească și de viitorul lui și al familiei sale, urmînd cursurile facultății de drept. Căci, să nu uităm că la 25 de ani, Gondet are și o mare responsabilitate familială, fiind căsătorit și tată a doi copii.

A început să joace fotbal într-o echipă de juniori din orașul său natal, dar terminarea junioratului și necesitatea continuării studiilor l-au făcut să se transfere la Paris și să încerce „marea aventură”. Conducătorii cunoscutelor echipe Stade Francais, convinși că pun mina pe o mină de aur, îi oferiseră un avantajos contract pe termen de doi ani. Primele evoluții în cadrul noii sale echipe aveau să confirme speranțele puse în el, progresul manifestîndu-se de la meci la meci.

Dar tocmai cînd el se realiza integral ca jucător de mare valoare survine un stupid accident la un picior care îl va urmări și

în ziua de azi și care face ca evoluțiile lui bune în cadrul echipei pariziene să alterneze cu cele mai puțin satisfăcătoare. Dezolat de imposibilitatea de a-și pune în totalitate în valoare calitățile sale care îi dădeau dreptul încă de pe atunci să aspire la cele mai înalte satisfacții, părăsește echipa Stade Francais la sfîrșitul sezonului și optează pentru F. C. Nantes club la care joacă și astăzi. Aci el își găsește marea consacrare, cîștigînd chiar din primul an titlul de campion al țării cît și pe acela neoficial de golgeter, înscrind 36 de goluri și astfel întrecînd vechiul record al suedezului Andersson care, în ediția 1952—53 a campionatului francez, în cadrul echipei Ol. Marseille, înscrisesse un număr record de goluri: 35 (este drept însă, suedezul din 34 meciuri iar Gondet din 38 meciuri jucate).

Philippe Gondet nu este posesorul unui gabarit deosebit (înălțime 1,73 m, greutate 70 kg) neavînd nici forța, nici rezistența pe care au avut-o la vremea lor un Fontaine sau un Cisowsky; este în schimb de un temperament puțin comun, cu un singe care-i fierbe permanent în vine și cu marea calitate de a se aila pe teren întotdeauna acolo unde lupta este mai ascutită.

Gondet a plătit un greu tribut eficacității sale; în anul 1966, în cursul meciului Franța — Ungaria, a fost din nou lovit la genunchiul accidentat, astfel că a trebuit să fie operat. Vindecarea s-a făcut anevoie și incomplet astfel că deseori și dificultățile de contacte cu adversarii l-au scos de multe ori din joc, forțîndu-l deseori la pauze mai mult sau mai puțin lungi.

Recent el și-a reluat locul în echipă după o pauză destul de lungă, pricinuită, bineînțeles, tot de un accident și, bineînțeles, tot la piciorul cu pricina. Cu toate acestea, acțiunile lui au fost mai mult decît promițătoare ceea ce l-a făcut pe antrenorul său Josè Arribas să declare că este sigur că în scurt timp îl va readuce pe Gondet la forma care l-a impus atît pe plan intern cît și pe plan extern. Iar pe Louis Dugauez directorul tehnic al reprezentativelor Franței să-l socotească atîtul său nr. 1 pentru viitoarele bătălii din „Cupa Europei” și din preliminariile Campionatului mondial.

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

CÎND TE FRIGI CU SUPA, SUFLI ȘI ÎN IAURT

Se cunoaște epilogul meciului internațional — Cagliari, terminat pe teren cu rezultatul de 3—0 pentru milanezi și pierdut apoi la masa verde. La sfîrșitul primei reprize, cînd scorul era 0—0, în timp ce se îndrepta spre vestiare unul din jucătorii echipei oaspete — Miguel-

angelo Longo — a fost lovit în ochi cu o monedă de 100 lire aruncată de un spectator din tribună și nu a mai putut relua jocul. Pentru a preîntîmpina astfel de incidente neplăcute la meciurile pe care le susține acasă, clubul milanez a luat măsura ca poliștii însărcinați cu

menținerea ordinii să supravegheze îndeaproape comportarea spectatorilor formînd un zid protector în jurul terenului așa cum se vede în fotografia alăturată luată cu ocazia primului meci disputat pe teren propriu după incidentul din meciul cu Cagliari.

răsfățatului publicului englez care, de 12 ani, de cînd joacă la Manchester United, a făcut parte de 81 de ori din reprezentativa țării și a susținut peste 400 de jocuri în prima ligă.

● Știați că Gordon Banks, portarul echipei campioane mondiale are oasele minii drepte fracturate și legate între ele cu ajutorul unei plăci de platină, aceasta, ca urmare a unui accident suferit cu ani în urmă?

● În continuarea acțiunii de lansare a fotbalului în America de Nord, echipa cîștigătoare a „Cupei intercontinentale”, Racing Buenos Aires, va întreprinde un turneu în primele zile ale lunii martie, întîlnind, la Los Angeles, reprezentativa Mexicului și, cîteva zile mai tîrziu, în Canada, la Vancouver, echipa cu același nume, antrenată de Ferenc Puskas.

● Echipa poloneză Gornik Zabrze nu va putea beneficia mult timp de unul dintre cei mai buni atacanți ai săi, Wilczek, rănit destul de grav într-un meci pe care Gornik l-a disputat la Tbilisi cu Torpedo Moscova în cadrul perioadei de pregătire pe care a efectuat-o în sudul Insorit al Uniunii Sovietice.

● Zilele acestea a sosit la Viena cunoscutul internațional bulgar Asparuhov care va fi operat la un picior într-o clinică din capitala Austriei. În cursul meciului amical pe care reprezentativa Bulgariei l-a susținut cu Rapid Viena (4—1), Asparuhov a suferit un accident destul de serios la piciorul drept, în urma căruia el nu va putea juca circa două luni.

ÎNVAȚĂ FUTBALUL...

Spre a ajuta la practicarea permanentă a fotbalului în școli, în mod cît mai organizat, Ministerul învățămîntului din Franța a inițiat o serie de cursuri pentru profesorii de toate gradele, din învățămîntul elementar.

Aceste cursuri cuprind expunerile unui antrenor privind noțiunile elementare ale tehnicii jocului și chiar și de arbitraj. De ce? Multe dintre profesorii vor conduce întîlnirile dintre echipele claselor și școlilor, din cadrul unui mare campionat școlar, de la care nu va lipsi nici o școală.

163 GOLURI, FĂRĂ PENALTIURI

Luis Artimé, atacant al echipei „Independiente”, este unul din cei mai eficace jucători ai fotbalului argentinian: în 210 partide, disputate pînă în prezent, el a înscris 163 de goluri, media 0,77 stabilită astfel fiind depășită doar de nouă jucători din generațiile trecute, cînd nu exista „betonul” și se înscrisa mult mai ușor.

Iar dacă se are în vedere faptul că Artimé nu execută niciodată lovituri de pedeapsă, meritul său crește considerabil.

ÎNVIȚĂTOR ȘI ÎNVINS...

O fotografie expresivă, prinsă la sfîrșitul meciului F.C. Nuremberg — Eintracht Frankfurt din campionatul primei ligi a R.F. a Germaniei. Antrenorul Elek Schwartz, în prim plan, e calm. Normal. Echipa lui a reușit o victorie neașteptată, în fața liderului, pe terenul său. În schimb Max Merkel e dezolat. Acest esec, chiar pe stadionul propriu, provoacă destule neplăceri echipei sale, F.C. Nuremberg.

VIITORUL CONGRES F. I. F. A.

Cu nouă voturi pentru și șapte contra (acestea din urmă aparținînd în totalitate europenilor) la recenta sesiune de la Casablanca a comitetului executiv F.I.F.A. s-a hotărît ca viitorul congres al forului fotbalistic suprem să aibă loc în luna octombrie a acestui an în orașul Guadalajara din Mexico.

CUVINTE ÎNCRUCISATE

Gondet, jucătorul nr. 1 al Franței, luptă mai mult cu accidentările decît cu fundașii

ORIZONTAL: 1) Autoarea unui fructuos turneu efectuat în această iarnă (2 cuv.). 2) În această țară campionatul se desfășoară și în timpul iernii — ...Po-pescu, apreciat fundas al Argeșului, victimă a unui accident auto în cursul acestei ierni. 3) Acțiune — Arvună — Sodiu. 4) Înstrăinare — Antrenor al juniorilor — dinamoviști bucureșteni, prezent la pregătirile efectuate la Călimănești. 5) Corespondent al preciziei, la șut sau pasă — Apreciat ca unul din cei mai buni jucători străini care au activat în Italia. 6) Durata unui campionat — Echipă de pe meleagurile bucureștene — Scorul uneia din cele 2 partide de verificare disputate recent între Universitatea Craiova și Petrolul Ploiești. 7) Fragment poetic — Mînașire lîngă Atena. 8) Catolic — Primii la Mureșul! — Re-intrarea lui la Internaționale a adus un plus de eficacitate atacului. 9) Ne-lipsite în jurul lui 1 ianuarie chiar și printre fotbaliști — Ager, violi. 10) Realizator la Espanol în meciul cu Steagul roșu de la Brașov (2 martie 1966) — Meci de pregătire — Răspunde de pregătirea petroliștilor. 11) A disputat în această perioadă jocuri de verificare cu Olimpia Oradea, C.F.R.I.R.T. Arad etc. — Inceput de ezitare! — Lovit ușor. 12) Echipă din Beirut întrecută de

Farul în turneul recent — Daniel, autor al unui gol în meciul de verificare Ceahlău — Dinamo Bacău (2—2), disputat nu de mult. 13) Prezent și el, cu celalți antrenori, la cursul de la Snagov — Munți în Congo — ...Star, echipă din campionatul francez aflat în plină desfășurare — Literă cîrlică. 14) da Gama, finalista a Cupei Braziliei în 1965 — Țara unui lung turneu al selecționatei noastre în această iarnă. VERTICAL: 1) For fotbalistic suprem întrunit nu de mult la Casablanca — Realizator bulgar în meciul de verificare Bulgaria — Wacker, disputat iarnă aceasta. 2) Învinsă în ianuarie cu 5—0 de către Bologna, în campionatul italian — Fișie de blană. 3) Echipă bucureșteană — Inițialele unei țări vecine, aflată și ea în turneu în lunile de iarnă — În meciul Espanol — Steagul roșu, disputat la 26 ianuarie 1966 (3—1), a marcat 2 puncte. 4) Posterioară. 5) Plante agățătoare tropicale — Gazda braziliană a lui Florian Albert (ian. 1967). 6) Calcio — Continent prezent cu o echipă la turneul final al C.M. de fotbal din 1970 — Virgil... antrenor la C.F.R. Pașcani. 7) Locul unor meciuri de verificare ale textuștilor din „A” — Stadion ca pentru mini-fotbal — Conducță. 8) Altă echipă din campionatul francez —

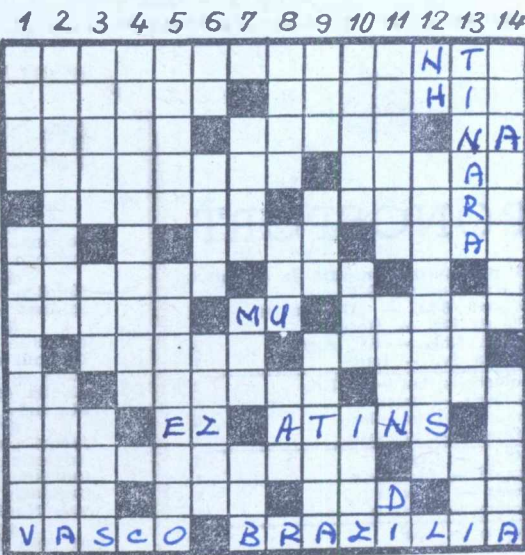
CU IARNA PE STADIOANE

Realizator... recidivist la Santos, prezent în turneul octogonal de la Santiago — Veche măsură olandeză. 9) Unul din realizatorii de la Steaua, în actualele partide de verificare — Ued în Algeria — A se descompune. 10) Mătușă — Altă echipă bucureșteană — Nume portughez. 11) Echipa prezente în cît mai multe meciuri de verificare — Golgeterul diviziei A (157 goluri) — ...

Stefano. 12) Niculescu Horia — Printre arbitrii craioveni. 13) Echipă sub 23 de ani — Piept — Tim-pur... echipă și stadion din București. 14) Atacant la Fiorentina, grav accidentat — Una din capitalele în care vom evolua în preliminariile C.M.

Cuvinte cunoscute mai puțin: DAU, GAU, AAM, SBA.

G. C.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Tească, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

Pe agenda federațiilor și-a făcut de pe acum apariția un nou punct: **pregătirile pentru preliminariile campionatului mondial**. Un obiectiv care începe să pasioneze și să impulsioneze preocupări speciale. Și acest lucru se oglindește tot mai des în presa de specialitate, care consemnează diferite acțiuni reuniuni pentru stabilirea programelor pe grupe, prezențe la meciurile viitorilor adversari etc.

REUNIUNEA DE LA ZÜRICH

Mai întâi o știre care ne interesează îndeaproape. Revista noastră a anunțat, reproducând o știre din Zürich, că federația elvețiană a luat inițiativa de a organiza în orașul amintit o sedință a reprezentanților federațiilor din Portugalia, Grecia, România și Elveția pentru a stabili programul jocurilor din grupa preliminară nr. 1. **Invitația a fost acceptată de toate federațiile, astfel că la 2 și 3 martie se va ține la Zürich prima reuniune de acest fel.** După adversari vom cunoaște și ordinea în care-i vom întâlni. Să sperăm că forul nostru de specialitate va realiza o eșalonare mai judicioasă a meciurilor, având în vedere că ne stau la dispoziție trei sezoane (toamna 1968, primăvara 1969 și toamna 1969).

NEMULȚUMIRILE STARUIE...

Fixarea numărului de echipe calificate pe continente, efectuată în sedința de la Casablanca, a stîrnit comentarii și chiar nemulțumiri și în primul rînd printre federațiile sud-americane. Acestea au găsit prea mic numărul de locuri rezervate continentului lor, 3 față de 4 în ediția 1966 și 5 în cea din 1962. În replică, F.I.F.A. a răspuns că numărul a rămas același, adică 3, dar în edițiile

amintite sud-americanii au beneficiat de circumstanțe favorabile: în 1962 campioana mondială era Brazilia, iar țara organizatoare Chile, în ediția din 1966 campioana mondială era tot Brazilia, ceea ce a făcut ca numărul echipelor să crească.

● **O primă sedință de... program: simbătă și duminică la Zürich, pentru grupa noastră** ● **În funcție — „spionarea” viitorilor adversari** ● **Nemulțumiri sud-americane care îndirjesc duelul cu Europa** ● **Gazon sintetic pe stadionul Aztec, la turneul final?**

În realitate, Europa este în pagubă, pentru că are 9 locuri acum, față de 10 în 1966 și 1962 — și 12 în 1958 și 1954...

Explicațiile însă n-au ținut de... cald sud-americanilor ale căror nemulțumiri au rămas aceleași, îndirjindu-i mai mult în pregătiri, ceea ce anunță un duel America de Sud — Europa cum n-a mai fost!...

A ÎNCEPUT „SPIONAJUL FOTBALISTIC”

Noul „patron” al echipei Franței, Louis Dugauguez, a intrat în focul marilor griji. Trebuie să pregătească echipa pentru sferturile de finală ale campionatului Europei, în care-l așteaptă meciuri foarte dificile cu echipa lui Rajko Mitici; dar — în același timp — privind mai departe, se gîndește și la preliminariile C.M., în cadrul cărora va avea de înfruntat un adversar redutabil — Suedia. Pe acesta l-a supus unei prime observații, miercuri, la Sevilla, cu

prilejul meciului amical Spania-Suedia. Practică la care va recurge și în viitor, extinzînd-o și asupra Norvegiei, cel de al doilea partener de grupă.

De altfel, acest — hai să-i spunem — „spionaj fotbalistic” a devenit o obișnuință în ultimul timp și fără îndoială că va fi menținut și în activitatea altor antrenori federali.

GAZON PLASTIC ÎN MEXIC?

Eforturile — costisitoare, de altfel — de a dota cu gazonul cel mai bun stadionul Aztec din Mexico par să fi fost zadarnice. Într-adevăr, știri sosite din capitala Mexicului anunță că gazonul crescut nu corespunde, s-ar zice că „năpîrlește” și că va fi necesară o nouă însămînțare.

Faptul a sugerat federației mexicane și comitetului de organizare a campionatului mondial din 1970 să ceară aprobarea F.I.F.A. ca să se recurgă la un gazon sintetic, în care caz ar proceda și la o altă lucrare: **acoperirea totală a stadionului!** Sînt însă prea puține șanse ca F.I.F.A. să-și dea consimțămîntul.

DIN 1963, PRIMA VICTORIE!

În culmea fericirii, spectatorii din Nicosia poartă pe brațe pe jucătorii echipei Cipru, care — prin victoria cu 2-1 asupra Elveției — au adus prima victorie naționalei din ultimii cinci ani! În fotografie (de la stînga la dreapta), Kostas, Bambulis (autorul golurilor) și Iakovou, fac... echilibristică pe umerii spectatorilor.

MECIUL SCOȚIA-ANGLIA ÎN... FAPTE MAI PUȚIN SAU DELOC CUNOSCUTE...

● În patru ani, de cînd a fost învinsă de Argentina în Brazilia, echipa Angliei n-a pierdut nici un meci din cele 16 susținute în deplasare!

● Prima întîlnire Scoția-Anglia s-a disputat în 1872. De atunci, aceste două reprezentative s-au întîlnit de 85 de ori: Scoția a reușit 35 de victorii, Anglia 29, iar 21 de partide s-au terminat nule.

● Superioritatea clasei scoțienilor a fost evidentă în primele lor 10 meciuri: au cucerit 6 victorii față de numai 2 ale rivalilor din sud. Atunci au „descoperit” englezii fotbalul scoțian și au început să angajeze jucători din nord.

● Evoluția ulterioară a fotbalului din cele două țări n-a marcat o superioritate a englezilor. Dovadă că în ultimele 10 jocuri cu Scoția au cîștigat doar 4; în schimb, au reușit două rezultate mai mult sau mai puțin răsunătoare: 4-0 la Glasow în 1958 și 9-3 la Londra în 1961! După acest dezastru, scoțienii au ieșit învingători de patru ori, iar în cursul ultimilor trei ani au făcut un meci nul la Londra (2-2 în 1964), au cîștigat un meci tot la Londra (3-2 în 1967), au pierdut la Glasow (4-3 în 1966) și acum au terminat din nou la egalitate.

● Bobby Charlton a jucat pentru a 11-a oară contra Scoției (cîreia l-a marcat 6 goluri).

● Jucătorul scoțian Cooke, unul din cei mai buni din echipa sa (deși a fost selecționat în ultimul moment), după meci: „Ar fi fost nedrept ca Anglia să fie învinsă”.

● Lotul scoțian și-a petrecut seara dinaintea meciului vizionînd filme din fotbalul englez. Nu le-a prea fost de folos...

● Summerbee, debutant în echipa Angliei, este supranumit „domnul dinamită”. Rămăsese însă prea izolat în atac, n-a avut decît puține ocazii să-și justifice porecla.

● Helmuth Schön (R.F.G.), prezent la joacă: „Acest semieșec al scoțienilor îl va face adversari extrem de periculoși pentru noi” (În preliminariile C.M., R.F.G. face parte din aceeași grupă cu Scoția).

● Bookmakerul scoțian John Banks era cit p-acî să piardă frumusea sumă de 6000 lire: mizase cu 16-1 pe victoria... Angliei...

CAMPIONATE... CUPE...

ELVEȚIA. Întreaga opinie sportivă elvețiană este pur și simplu deprimată de eșecurile reprezentativei, trei consecutive: 0-4 cu Italia, 1-2 cu Izrael și Cipru. La plecarea de la Nicosia spre Zürich, selecționerul Ballabio a declarat: „Ce întoarcere acasă! De acum înainte mă voi pregăti pentru orice deplasare, oricît de ușoară ar părea ea”. Pe agenda competițională, pentru duminică a figurat disputarea sferturilor de finală ale Cupei. Lugano, învingătoare în fața lui F.C. Zürich, se anunță marea favorită a întrecerii. Iată rezultatele celor patru meciuri: Lugano — Zürich 1-0, Bienne — Servette 1-0, Sion — Lucerne 2-2, Winterthur — Young Fellows 2-1.

GRECIA. Caruselul continuă. Prin victoria de duminică din meciul cu Paok (2-1), AEK a preluat conducerea în clasament: 52 puncte. O urmează Olimpiakos

cu 49 puncte (duminică: 0-0 cu Panionios), Panathinaikos 48 puncte (1-0 cu Volos), Aris cu 48 puncte (0-1 cu Apollon). Lupta celor „patru mari” ale actualului campionat (AEK, Olimpiakos, Panathinaikos și Aris) continuă... Sîntem abia la etapa a 21-a și pînă la a 34-a mai este.

BRAZILIA. Santos atacă recordul lui Corinthians. F.C. Santos și-a regăsit forța de joc de odinioară. ECHIPA LUI PELE ESTE NEÎNVINSĂ DE 26 DE ETAPE ÎN CAMPIONAT! Santos atacă recordul invincibilității consecutive, deținut de Corinthians cu 31 meciuri fără înfrîngere.

PORTUGALIA. Benfica a clacat la Setubal. Primele patru clasate au jucat duminică în deplasare.

Dintre ele, Benfica a ieșit cel mai prost. Liderul a fost învins la Setubal cu 2-0, în vreme ce Academica a scos un „egal” la Braga. Dar, performera etapei s-a arătat Sporting, cîștigătoare cu 3-0 la San Joanense. În sfîrșit, F.C. Porto a fost întrecută de C.U.F. cu 2-1. Așa că primul loc a fost preluat de Sporting. Urmează în clasament Benfica, F.C. Porto și Academica.

BULGARIA. În cupă, doar Levski și Spartak reprezintă Sofia în semifinale. Desfășurate după o nouă formulă, asemănătoare cu aceea de la turneul final al C.M., întrecerile din „Cupa Bulgariei” au produs multe surprize. Astfel, echipele sofote TSKA, Slavia și Lokomotiv au părăsit competiția. Capitala a rămas reprezentată în semifinale de Levski și Spartak. Alături de ele s-au calificat Beroe Stara Zagora și Botev Burgas.

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la concursul nr. 9 din 3 martie 1968:

1. Minerul B.M. — „U” Craiova	1
2. Chimia Făg. — Steaua	2
3. C.S.M. Sibiu — F.C. Argeș	2
4. Chimia Sv. — Farul	1
5. Politehnica Iași — U.T.A.	2
6. Bologna — Inter	X
7. Brescia — Fiorentina	2
8. Mantova — Lanerossi	1
9. Milan — Cagliari	1
10. Napoli — Sampdoria	1
11. Roma — Juventus	X
12. Torino — Atalanta	1
13. Varese — Spal	1

Fotbal

DIN EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

● **RESTRICȚIA CONTINUA ÎN ITALIA.** „Este vorba, firește, de angajarea de jucători străini. Federația italiană a anunțat că interdicția a fost prelungită pînă la 30 iunie 1971!

● **SIMOES A RENUNȚAT...** Internaționalul portughez de la Benfica a abandonat proiectul de a opta pentru un alt club; el a semnat un nou contract, pe 3 ani, cu Benfica.

● **8 MECIURI PENTRU SUECIA.** În afara partidelor susținute cu Israel la Tel Aviv și Spania la Sevilla, federația suedeză a anunțat că anul acesta echipa națională va mai sustine încă 6 jocuri, în afara celor — eventuale — din preliminariile C.M.: cu Spania (2 mai), cu Anglia (22 mai), cu Danemarca (27 iunie), cu U.R.S.S. (1 august), cu Finlanda (11 septembrie) și cu Norvegia (15 noiembrie).

● **LOTUL SOVIETIC PENTRU MEXIC.** În vederea celor trei jocuri pe care le va susține la începutul lui martie în Mexic, lotul sovietic a fost alcătuit astfel: Fgenisnikov, Kramarenko, Rudakov (portari), Afonin, Sesternev, Kaplicina, Anicikin, Istomin, Levenco (fundasi), Sabo, Medvid, Eskov (mijlocași), Cislenco, Smolnikov, Bășevet, Nodla, Malafiev, Asatiani (înaintași).

● **TURNUL U.E.F.A. 1969 ÎN R.D. GERMANA.** S-a stabilit ca cele 16 echipe să fie cantonate la Leipzig. Jocurile vor avea loc în 18 orașe: Leipzig, Magdeburg, Dessau, Wolfen, Halle, Leuna, Riesa,

Dresden, Weissenfels, Erfurt, Zeitz, Altenburg, Jena, Gera, Karl Marx Stadt, Zwickau, Plauen și Aue.

● **CHARLTON PE URMELE LUI WRIGHT, GENTO PE URMELE LUI ZAMORA...** Cu meciul jucat simbătă trecută la Glasgow, Bobby Charlton a ajuns la 82 de selecționări în echipa Angliei. Pînă la recordul lui Wright (105 prezențe) Bobby mai are un drum lung dar nu imposibil. În schimb, spaniolul Gento se găsește mai aproape de recordmanul selecționărilor. El are 42 meciuri în echipa A și, foarte probabil 43 cu apropiatul Spania-Suedia, față de cele 45 ale celebrului Zamora.

● **REÎNTILNIRE DIENST — UWE SEELER.** Meciul Belgia — R.F. a Germaniei va fi condus de arbitru elvețian Dienst. E prima întîlnire a sa cu Uwe Seeler și ceilalți internaționali vest-germani după finala C.M. 1966, finala aceluia faimos gol trel.

● **PICCHI N-A APARUT!** Așteptat cu nerăbdare și cu toate forțele... sonore pro și contra (de milaniști și interști!), Picchi nu și-a făcut apariția pe San Siro la meciul echipei lui Varese, contra fostei formații: Inter. Oficial s-a spus că excelentul „il libero” suferă de o acută durere la genunchi. În realitate se pare că el n-a vrut să reapară la Milano contra echipei care l-a făcut celebru.